

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563)

Volume 3 No.2 (July - December 2020)

วารสาร

บัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Journal of Rambhai Barni Graduate School

Faculty of Communication Arts Rambhai Barni Rajabhat University

การวิเคราะห์วิจารณ์ภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชัน

อินสตาแกรม (Instagram)

ลภัสสรดา เหล็กเพชร และ จุฑามาศ ศรีระชา

2

การประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

ชาลี ฉายาวรรณ และ เฉลิมพล ไวทยางกูร

14

ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณ

ธนาวิทย์ หมัดลิ่ง และ ปกรณ์ ปรียากร

28

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อังศุมารินทร์ สุขชัยรัตนโชค ภูริพัฒน์ แก้วตาธนวัฒนา เหมือนฝัน คงสมแสง

ทอมมี่ เจนเสน สรียาภา คันทวัลย์ และ ดารุณี พละการ

41

การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี

นภัส ศรีเจริญประมง และ วราลี ถนอมชาติ

60

วารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี

Journal of Rambhai Barni Graduate School

ISSN 2651-0618

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563)

เจ้าของ

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
41 หมู่ที่ 5 ถนนรักศักดิ์มงคล ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการแขนงต่าง ๆ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ สาขาบริหารธุรกิจ สาขาการพัฒนชุมชน สาขารัฐศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์ สาขาจิตวิทยา สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาศิลปะศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ สาขาพยาบาลศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นต้น
2. เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ครูผู้สอน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย นำเสนอบทความวิจัย (Research Article) และบทความทางวิชาการ (Academic Article) ได้แลกเปลี่ยนแนวคิดและองค์ความรู้ ความก้าวหน้าทางด้านผลงานวิชาการ และการวิจัย

บรรณาธิการบริหาร

รองศาสตราจารย์ พอพันธ์ สุทธิวัฒน์
รักษาราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเริญ คังคะศรี
คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สันตสิทธิ์ บิริงษ์ตระกูล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สุริพัฒน์ แก้วตาธนวัฒนา
นางสาวรัชชนก แพทย์นิมิตร
นายจเร เกื้อนพวงแก้ว

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย แจ่มกระจ่าง	มหาวิทยาลัยบูรพา
รองศาสตราจารย์อภิวรรณ ศิรินนทนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจตน์จรรย์ อาจไธสง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทิพย์ การเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อาจารย์ ดร.ธัญญา จันทร์ตรง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อาจารย์ ดร.วาสนา นามสมพงศ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.ธนกร ภิบาลรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อาจารย์ ดร.นิสากร ยินดีจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อาจารย์อังศุมารินทร์ สุขย์รัตนโชค	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อาจารย์ดนัย โชติแสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินบทความ (Peer review)

1. ศาสตราจารย์ ดร.สฤทธกร พงศ์พานิช	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรสมน พงษ์ภิญโญ	มหาวิทยาลัยมหิดล
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ อนันตชาติ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิโรโสภณ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
5. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย	มหาวิทยาลัยบูรพา
7. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง	มหาวิทยาลัยบูรพา
8. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรานุ เจริญกิจ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์วัฒน์ มิ่งมิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
10. รองศาสตราจารย์ปรีชา พันธุ์เน่น	มหาวิทยาลัยเกริก
11. รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ สามัคคีธรรม	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญญาพัชญ์ ปลายักตทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ชมแสง	มหาวิทยาลัยบูรพา
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว	มหาวิทยาลัยบูรพา
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์	มหาวิทยาลัยบูรพา
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณยศ คุรุกิจโกศล	มหาวิทยาลัยบูรพา
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมพงศ์ ณ จัมปาศักดิ์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ ธัญญา	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล มงคลธวัช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ดร.พลเอกจรูญ กสิวุฒิ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
21. อาจารย์ ดร.ศรัญญา ประสพชิงชนะ	มหาวิทยาลัยบูรพา
22. อาจารย์ ดร.วัชรพงษ์ ขาวดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
23. อาจารย์ ดร.ธัชชัย พุ่มพวง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
24. อาจารย์ ดร.สุขวิทย์ โสภภาพ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
25. อาจารย์ ดร.อิทธิชัย นันชนันต์	มหาวิทยาลัยนครพนม
26. อาจารย์ ดร.เดชกุล มีทวนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
27. ดร.โกวิท สรรพท้าว	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (ข้าราชการบำนาญ)
28. ดร.กชนิภา รักษาวงศ์	นักวิชาการอิสระ
29. รองศาสตราจารย์สุรีย์พร พานิชอัตรา	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
30. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
31. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกลี	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภดล แสงแข	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา บุญโรจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร วรบำรุงกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จัดทำต้นฉบับ พิสูจน์อักษร และออกแบบศิลป์	นางสาวรัชชนก แพทย์นิมิตร นายจเร เกื้อนพวงแก้ว
กำหนดการตีพิมพ์	ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม – ธันวาคม)
การจัดพิมพ์	จัดพิมพ์ฉบับละ 300 เล่ม
การเผยแพร่ฉบับ on-line	http://www.journal.grad.rbru.ac.th
การส่งต้นฉบับ	online: http://www.article.grad.rbru.ac.th E-mail: Journalgraduaterbru@gmail.com
พิมพ์ที่	สำนักพิมพ์คำนำ บริษัท ดีไซน์เบอร์รี่ จำกัด (สำนักงานใหญ่) เลขที่ 248/7 ซอยมิตตคาม ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 02-884-5933-4
คำชี้แจง	บทความที่นำมาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณีแต่ละฉบับกองบรรณาธิการ จะดำเนินการตรวจสอบเป็นลำดับแรกจากนั้นจึงส่งให้กับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินบทความ (Peer Review) โดยบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

**** ข้อความ ข้อคิดเห็น หรือข้อค้นพบ ในวารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี
เป็นของผู้เขียน ซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
จากบทความและงานวิจัยนั้น ๆ โดยมิใช่ความรับผิดชอบ
ของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ****

บทบรรณาธิการ

วารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี

วารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563) ประกอบไปด้วย บทความวิจัยจำนวน 5 บทความ ซึ่งเป็นเรื่อง การวิเคราะห์วาทภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) การประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ความรู้ความเข้าใจของราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต สาขานิติศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี แต่ละบทความนั้นมียอดความรู้ที่หลากหลายเพื่อให้นักวิจัยได้นำผลการวิจัยในฉบับนี้ไปต่อยอดในอนาคตได้

ท้ายนี้ กองบรรณาธิการวารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี ต้องขอขอบคุณเจ้าของบทความทุกท่านที่ได้ส่งผลงานเข้ารับการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ช่วยประเมินบทความในวารสารฉบับนี้ ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.สันติสิทธิ์ บวรวิษัฏระกุล)

บรรณาธิการ

สารบัญ

1	การวิเคราะห์วิจารณ์ภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) 2	2
	ลภัสสรดา เหล็กเพชร และ จุฑามาศ ศรีระชา	
2	การประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง 14	14
	ชาลี ฉายาวรรณ และ เฉลิมพล ไวย่างกูร	
3	ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงป้อมไก่อที่มีต่องานสารบรรณ 28	28
	ธนวิทย์ หมดลัง และ ปกรณ์ ปรียากร	
4	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41	41
	อังศุมารีน สุชัยรัตนโชค ภูริพัฒน์ แก้วตาธนาวัฒนา เหมือนฝัน คงสมแสง ทอมมี เจนเสน สรียาภา คันทวัลย์ และ ดารุณี พละการ	
5	การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี 60	60
	นภัส ศรีเจริญประมง และ วราลี ถนอมชาติ	

การวิเคราะห์วาทภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram)

The verbal analysis of the movie posters of the movie
GDH559 from the Instagram

1

ลภัสรดา เหล็กเพชร¹

Lapadrada Lekpet

จุฑามาศ ศรีระชา²

Chuthamat Srirasa

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์วาทภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวาทภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) ทั้งหมด 8 เรื่อง รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 262 ภาพ โดยวาทภาษาที่พบในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1. การพาดหัวโฆษณา และ 2. ข้อความอธิบายรายละเอียด โดยการพาดหัวโฆษณา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1. พาดหัวหลัก 2. พาดหัวรอง ซึ่งพาดหัวหลัก พบการพาดหัวแบบประโยชน์บอกเล่ามากที่สุด ส่วนการพาดหัวรอง พบว่ามีอยู่ในทุกโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 นอกจากนี้ในส่วน of ข้อความอธิบายรายละเอียดยังพบในทุกโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 เช่นกัน โดยโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 สามารถครอบคลุมเนื้อหาได้อย่างเข้าใจภายใน 1 หน้า และยังสามารถดึงดูดผู้ชมให้ตัดสินใจซื้อตั๋วบัตรภาพยนตร์เข้ารับชมภาพยนตร์

คำสำคัญ: วาทภาษา, โปสเตอร์ภาพยนตร์, ค่ายหนัง GDH559, แอปพลิเคชันอินสตาแกรม

¹ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Senior of Thai major in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University
E-mail : lanalapadrada@hotmail.com

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Professor of Thai major in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University
E-mail : chuthamat@go.buu.ac.th

Abstract

The verbal analysis of the movie posters of the movie GDH559 from the Instagram app is intended to study the verbal language in the posters of the movie GDH559 from the Instagram application 8 stories totaling 262 images. The verbal language found in the movie posters of the GDH559 movie record is divided into 2 types which are 1. Advertising headline and 2. Detailed description text. The ad headline is divided into 2 types which are 1. Main headline 2. Secondary headline, which the main headline found the most descriptive sentence headlines and secondary headline section found in every movie poster of the movie GDH559. In addition, the text of the description is also found in every movie poster of the movie GDH559 as well. Movie posters of the movie GDH559 can cover the content within 1 page and can also attract viewers to decide to buy movie tickets to watch movies

Keyword: Verbal analysis, Movie posters, GDH559, Instagram appication

บทนำ

ค่ายหนัง GDH559 เกิดขึ้นจากการร่วมทุนระหว่าง บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) และบริษัท หับ โห้ หิ้น บางกอก จำกัด หลังการปิดตัวของจีเอ็มเอ็ม ไท หับ หรือ จีทีเอช โดยจดทะเบียนบริษัทเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2558 โดย GDH559 ย่อมาจาก Gross Domestic Happiness หมายถึง หน่วยวัดความสุขของผู้ชมและคนทำงาน ส่วนตัวเลข 559 คือตัวเลขวันเปิดทำการวันแรก คือวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นค่ายหนังที่มีภาพยนตร์ทุกประเภท อาทิ ภาพยนตร์สยองขวัญ ภาพยนตร์ตลก หรือภาพยนตร์รัก ช่องทางในการโฆษณาภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 นอกจากจะเป็นตัวอย่างภาพยนตร์สั้น ๆ ในรูปแบบของวิดีโอแล้วนั้น สื่ออีกประเภทหนึ่งที่ใช้ในการโฆษณา คือโปสเตอร์ภาพยนตร์ โดยมีทั้งตามโรงภาพยนตร์และสื่อโซเชียลมีเดีย ซึ่งในช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้คนส่วนใหญ่มักหันมาให้ความสนใจกับสื่อโซเชียลมีเดียมากขึ้น การโฆษณาภาพยนตร์จึงใช้สื่อโซเชียลมีเดียเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการโฆษณาภาพยนตร์ต่าง ๆ ของค่าย โดยการโฆษณาในรูปแบบของโปสเตอร์ภาพยนตร์ ในส่วนของโปสเตอร์ภาพยนตร์เป็นสื่อโฆษณาที่เป็นภาพขนาดใหญ่พิมพ์บนกระดาษ จุดประสงค์คือเพื่อให้สะดุดตาผู้รับชมและสื่อสารข้อมูล โปสเตอร์ภาพยนตร์จึงเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจ เพราะสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนั้นอย่างคร่าว ๆ อีกทั้งยังสามารถดึงดูดใจผู้บริโภคด้วยวัจนภาษาได้เป็นอย่างดี

หากกล่าวถึงคำว่า วัจนภาษา หมายถึง ภาษาถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสาร โดยจะมีคำเป็นตัวสื่อความหมาย คำพูดหรือตัวอักษรที่กำหนดใช้ร่วมกันในสังคม รวมทั้งเสียง ลายลักษณ์อักษร และ

เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเพื่อโน้มน้าวให้ผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีความสนใจในสินค้านั้น ๆ (พนมพร นิรัญทวี, 2550, หน้า 90-91) ดังนั้นวจนภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญของโปสเตอร์ภาพยนตร์ในการดึงดูดผู้ชมเพื่อรับชมภาพยนตร์ เนื่องจากเป็นส่วนที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและต้องการติดตามภาพยนตร์เรื่องนั้น แม้บัตรรับชมภาพยนตร์จะมีราคาสูงเพียงใด ผู้ชมยังตัดสินใจที่จะรับชมภาพยนตร์นั้น ๆ เหตุผลหนึ่งมาจากการใช้วจนภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) มีจุดเด่นด้านวจนภาษาที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวจนภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) ประกอบไปด้วยโปสเตอร์ ที่มาจากภาพยนตร์ทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องแฟนเดย์ แฟนกันแค่วันเดียว, ภาพยนตร์เรื่องพรจากฟ้า, ภาพยนตร์เรื่องฉลาดเกมส์โกง, ภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...ที่ระลึก, ภาพยนตร์เรื่อง 2,215 เชื้อบ้า กล้า ก้าว, ภาพยนตร์เรื่อง น้องพี่ที่รัก, ภาพยนตร์เรื่อง Homestay โฮมสเตย์ และภาพยนตร์เรื่อง Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน จากการศึกษาดังกล่าวจะแสดงให้เห็นลักษณะสำคัญที่ถ่ายทอดผ่านทางวจนภาษาอันทำให้ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 ประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวจนภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram)

แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิด

การใช้ภาษาในงานเขียนโฆษณา หมายถึง วิธีการใช้ภาษาในการเขียนงานเพื่อการโฆษณาในรูปแบบต่าง ๆ การเขียนถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของสินค้านั้น ๆ มักเป็นถ้อยคำสั้น ๆ กระชับ ได้ใจความ และสะดุดตา โดยจุดประสงค์ของกลวิธีการเขียนโฆษณาคือ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้บริโภคคล้อยตามและเกิดการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ ทั้งนี้ โมรี ชื่นสำราญ (2530, หน้า 181-186) ยังกล่าวถึงภาษาเพื่อการโฆษณาไว้ว่า เป็นภาษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้อง ดึงดูดใจ และสร้างศรัทธาของคนให้หันมาสนใจในสินค้าและบริการของผู้ขาย มีลักษณะการใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดเจน ใช้คำคล้องจอง มีการใช้สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร ใช้คำซ้ำ ใช้คำสแลง ใช้คำที่มีความหมายคลุมเครือ ใช้คำเลียนเสียงพูด ใช้คำและโวหารโลดโผน ใช้ภาษาต่างประเทศปนกับคำไทย หรือตัวสะกดผิด ทั้งนี้ พนมพร นิรัญทวี (2550, หน้า 90 - 91) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในข้อความโฆษณา ดังนี้

1. ข้อความพาดหัวโฆษณา (Headline Idea: Attention) เป็นส่วนที่เรียกความสนใจของผู้บริโภคเข้าสู่เนื้อเรื่องโฆษณาโดยทันที จัดเป็นส่วนสำคัญยิ่งของชิ้นงานโฆษณาเสมือนประตูบานแรกที่เปิดรับผู้บริโภคเข้าสู่อาณาจักรแห่งการโฆษณา ข้อความพาดหัวจะมีลักษณะที่สั้นกระชับ ผู้บริโภคสามารถจะอ่านจบได้โดยใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาที ดังนั้นโฆษณาจึงต้องอาศัยหลักการทางจิตวิทยาเพื่อสร้างสรรค์ข้อความพาดหัวโฆษณาน่าสนใจ

2. เนื้อความโฆษณา (Body Copy: Interest and Desire) เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลที่น่าสนใจแก่ผู้บริโภคและโน้มน้าวใจให้เกิดความมั่นใจจนนำไปสู่ความต้องการซื้อสินค้า มักจะเป็นส่วนที่กล่าวถึงประโยชน์ สรรพคุณ ส่วนประกอบของสินค้าหรืออ้างเหตุผลยืนยันด้วยข้อพิสูจน์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในตัวสินค้า

3. ข้อความส่วนท้าย (Baseline: Action) เป็นส่วนที่ใช้สรุปให้ผู้รับสารจดจำข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าก่อนที่จะจบข้อความโฆษณานั้น หลังจากที่ได้ดึงดูดให้ผู้บริโภคตัดสินใจและเกิดความต้องการไปแล้ว ส่วนหนึ่งจะมุ่งให้เกิดการกระทำนั้นเอง มักใช้ข้อความที่ทำให้ผู้บริโภคจดจำได้ง่าย หรือเสนอประโยชน์ของสินค้าอีกครั้งหนึ่ง รวมถึงการให้สิ่งกระตุ้นพิเศษ ได้แก่ การมอบสิทธิประโยชน์หรือข้อเสนอพิเศษ การระบุช่วงเวลาเพื่อเร่งให้ผู้บริโภคเกิดพฤติกรรมการซื้อ

งานวิจัยที่น่ากรอบแนวคิดทางด้านการใช้ภาษาในงานเขียนโฆษณามาวิเคราะห์ คือ เบญจวรรณ ศรีกุล (2553) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์ภาษาในแผ่นพับโฆษณาเครื่องสำอาง ปี พ.ศ. 2551” โดยได้ศึกษาวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะรวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัจนภาษาและอวัจนภาษาในแผ่นพับโฆษณาเครื่องสำอาง

ในบทความวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้ปรับกรอบแนวคิดของ เบญจวรรณ ศรีกุล (2553) จากการวิเคราะห์ภาษาในแผ่นพับโฆษณาเครื่องสำอาง ปี พ.ศ. 2551 ดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์การใช้วัจนภาษาในโพสต์เตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัจนภาษาในการโฆษณา
2. รวบรวมและบันทึกข้อมูลโพสต์เตอร์ภาพยนตร์ของค่าย GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) ทั้งหมด 8 เรื่อง ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 – 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์การใช้วัจนภาษาที่ใช้ในโพสต์เตอร์ภาพยนตร์ของค่าย GDH559 ในด้านวัจนภาษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้
 - 3.1 พาดหัวโฆษณา
 - 3.1.1 พาดหัวหลัก
 - 3.1.2 พาดหัวรอง
 - 3.2 ข้อความอธิบายรายละเอียด
4. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
5. เสนอผลการศึกษา นำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์การใช้วัจนภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) พบการใช้วัจนภาษา ดังนี้

1. พาดหัวโฆษณา หมายถึง ข้อความที่ใช้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์เป็นข้อความหลักและเด่นชัดที่สุดในโปสเตอร์ภาพยนตร์ ทำให้เกิดความสะดุดตาและดึงดูดความสนใจแก่ผู้ชมได้

1.1 พาดหัวหลัก ส่วนที่อยู่ด้านบนสุดหรือเป็นการเน้นให้ตัวอักษรมีขนาดใหญ่ ได้แก่

1.1.1 พาดหัวแบบคำเตือน หมายถึง การพาดหัวที่มีลักษณะเป็นการตักเตือนในบางสิ่งบางอย่างให้กลุ่มผู้ชมเกิดความระมัดระวัง เช่น

ภาพที่ 1 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน
(Instagram GDH559, 2562)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Friend zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน เห็นได้ว่าเป็นการพาดหัวหลักแบบคำเตือน เนื่องจากคำว่า ระวัง หมายถึง การเตือนเพื่อไม่ให้เกิดความประมาทและเป็นการให้ระมัดระวังตนจากเรื่องต่าง ๆ ซึ่งในชื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ หมายถึง การระวังการสิ้นสุดของการเป็นเพื่อนกัน ซึ่งเป็นคำที่ดัดแปลงมาจากคำประกาศในสนามบิน จากคำเตือนที่ว่า ระวังสิ้นสุดทางเลื่อน ดัดแปลงเป็น ระวังสิ้นสุดทางเพื่อน เนื่องจากเนื้อเรื่องหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้กล่าวถึงการแอบชอบเพื่อนสนิทของตนเอง จึงทำให้ต้องมีการตักเตือนว่า หากบอกชอบเพื่อนสนิทของตน อาจต้องระวังจะสิ้นสุดความสัมพันธ์ของการเป็นเพื่อนกัน ซึ่งผลที่ตามมาอาจจะทำให้ทั้งเกิดความสมหวังและผิดหวังก็เป็นได้

1.1.2 พาดหัวแบบประโยคบอกเล่า หมายถึง การพาดหัวที่มีลักษณะเป็นการกล่าวถึงหรือเล่าในรูปประโยคสั้น ๆ ให้กลุ่มผู้ชมรับทราบ เช่น

ภาพที่ 2 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง พรจากฟ้า (Instagram GDH559, 2559)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง พรจากฟ้า จะเห็นได้ว่า การพาดหัวหลักที่พบ คือ “พรจากฟ้า” โดยใช้ประโยคดังกล่าวเป็นชื่อของภาพยนตร์ ซึ่งชื่อภาพยนตร์นั้นสอดคล้องกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่นำบทเพลงในพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) ได้แก่ เพลงยามเย็น เพลง still on my mind และ เพลงพรปีใหม่ นำมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวของภาพยนตร์เรื่องนี้ และถือว่บทเพลงในพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เปรียบเสมือนพรที่ประทานมาจากฟ้า

ภาพที่ 3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนที่ระลึก (Instagram GDH559, 2561)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก จะเห็นได้ว่า การพาดหัวหลักในรูปแบบของประโยคบอกเล่าสั้น ๆ กระชับและได้ใจความ คือ “เพื่อนที่ระลึก” โดยอ้างอิงจากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความเป็นเพื่อนที่สนิทกันตั้งแต่วัยมัธยม แต่ด้วยปัญหาทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ทำให้กิจการในครอบครัวของทั้งสองต้องล้มละลาย ทำให้ทั้งสองคนตัดสินใจฆ่าตัวตายจึงพากันไปที่ตึกร้างแถวสารแห่งหนึ่ง และตัดสินใจจะยิงตัวตาย โดยให้สัญญาว่าจะตายพร้อมกัน แต่เมื่อถึงเวลาจริง ๆ กลับมีหนึ่งคนที่ยังตัว

เองและอีกหนึ่งคนที่ไม่กล้ายิงตัวเอง จึงทำให้ผิดคำสัญญาที่เคยให้ไว้ เมื่อเวลาผ่านไป เขาจึงกลับมาทวงสัญญาที่เคยให้กันไว้ จึงทำให้เป็นที่มาของชื่อภาพยนตร์เรื่องนี้จากเพื่อนอีกหนึ่งคนต้องการให้อีกหนึ่งคนระลึกถึงและมาทวงสัญญาที่เคยให้กันไว้

1.1.3 พาดหัวแบบเล่นคำเล่นสัมผัส หมายถึง การเล่นคำ หรือใช้คำให้สัมผัสคล้องจองกัน เพื่อให้เกิดเสียงที่ไพเราะและสะดุดตาเมื่อผู้อ่านอ่านข้อความ เช่น

ภาพที่ 4 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง ฉลาดเกมส์โกง (Instagram GDH559, 2560)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง ฉลาดเกมส์โกง พบว่ามีการใช้สัมผัสคล้องจองคำว่า “เกมส์” และ “โกง” ซึ่งเป็นสัมผัสพยัญชนะ (พยัญชนะ ก.โก) โดยคำว่า เกมส์ หมายถึง ลักษณะของกิจกรรมของมนุษย์เพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง (ฝ่ายวิชาการไอคิว พลัส, 2555, หน้า 142) และคำว่า โกง หมายถึง การใช้อุบาย เล่ห์เหลี่ยมหลอกเพื่อเอาเปรียบหรือนำผลประโยชน์มาเป็นของตน และเมื่อนำทั้งสองคำนี้มารวมกัน จึงหมายถึง กิจกรรมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในการใช้อุบาย เล่ห์เหลี่ยมหลอกเพื่อประโยชน์ส่วนตน (มติชน, 2547, หน้า 107) และชื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ ถูกล้อมาจากสำนวนว่า “ฉลาดแกมโกง” ซึ่งหมายถึง สำนวนที่พูดถึงคุณลักษณะของคนหรือสัตว์ที่มีความฉลาดในทางไม่ดีในทางที่เอาเปรียบผู้อื่น มีไหวพริบดี ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เนื่องจากเนื้อเรื่องภาพยนตร์นี้มีเนื้อหาถึงการใช้ความฉลาดของตนเองในการโกงข้อสอบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนคือเงิน

1.1.4 พาดหัวแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่ม หมายถึง การพาดหัวหลักที่เฉพาะเจาะจงไปที่กลุ่มเป้าหมายหนึ่ง มุ่งเรียกร้องความสนใจจากกลุ่มบริโภครุ่นหนึ่งเป็นหลัก

ภาพที่ 5 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง น้องพี่ที่รัก (Instagram GDH559, 2561)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง น้องพี่ที่รัก มีการพาดหัวหลักแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่ม ซึ่งการพาดหัวดังกล่าวมีการเจาะจงกลุ่มผู้ชมที่เป็นพี่น้องเป็นหลัก เนื่องจากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของพี่และน้อง และได้ตั้งชื่อภาพยนตร์ให้นั้นถึงความสัมพันธ์ของพี่น้องมากยิ่งขึ้น

1.2 พาดหัวรอง หมายถึง ข้อความที่มีขนาดสั้น กระชับและได้ใจความ ใช้เมื่อต้องการขยายข้อความพาดหัวหลัก และมีขนาดตัวอักษรที่ใหญ่รองลงมาจากพาดหัวหลัก (เบญจวรรณ ศรีกุล, 2551, หน้า 53) ได้แก่

1.2.1 ทำหน้าที่บอกคุณสมบัติ / สรรพคุณ เช่น

ภาพที่ 6 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง แฟนเดีย แฟนกันแค่วันเดียว
(Instagram GDH559, 2559)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง แพนเดย์ แพนกันแค่วันเดียว การพาดหัวรอง คือ “1 กันยายน ทุกโรงภาพยนตร์ จากผู้กำกับ พีมาก...พระโขง และ กวน มึน โฮ” เป็นการกล่าวถึงวันที่จะเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ คือวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2559 เป็นวันแรก และยังกล่าวถึงผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์คนเดียวกับภาพยนตร์เรื่องพีมาก...พระโขง และ กวน มึน โฮ โดยทั้งสองเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ของค่ายหนัง GTH และยังเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงที่สุดในปี พ.ศ. 2559 จึงเป็นเหตุผลที่ช่วยสนับสนุนและยืนยันว่าภาพยนตร์เรื่องแพนเดย์ แพนกันแค่วันเดียว ซึ่งเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของค่ายหนัง GDH559 จะมีความสนุกไม่ต่างกับภาพยนตร์เรื่องพีมาก...พระโขง และ กวน มึน โฮ อย่างแน่นอน

2. ข้อความอธิบายรายละเอียด หมายถึง ข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับภาพยนตร์ในโปสเตอร์ ภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ แบบกระชับ สั้น ๆ ได้ใจความและมีตัวอักษรขนาดเล็กกว่าอักษรพาดหัวโฆษณา ใช้อธิบายรายละเอียดไม่เกิน 2 – 3 บรรทัด

ภาพที่ 7 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง 2,215 เชื้อ บ้า กล้า ก้าว
(Instagram GDH559, 2561)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง 2,215 เชื้อ บ้า กล้า ก้าว พบการใช้ข้อความอธิบายรายละเอียด ดังนี้ คือ “ใช้กรอบหนังสือดวงสุด ๆ ผ่านเว็บและแอปของเมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ และ เอสเอฟ เซ็นเตอร์ของโรงภาพยนตร์ในเครือ เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ และเอส เอฟ ที่คุณต้องการชมผ่าน www.majorcineplex.com หรือแอป Major Movie Plus และ www.sfcinemacity.com หรือแอป SF Cinema” จะเห็นได้ว่าเป็นข้อความอธิบายเกี่ยวกับการแนะนำช่องทางในการตรวจสอบรอบฉายภาพยนตร์เรื่อง 2,215 เชื้อ บ้า กล้า ก้าว ในโรงภาพยนตร์ดังกล่าว เพื่อให้ผู้ชมสามารถจองบัตรชมภาพยนตร์ในรอบเวลาที่ต้องการได้ ซึ่งเป็นการให้รายละเอียดเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ชมและแสดงให้เห็นถึงช่องทางที่จะเข้าถึงการรับชมภาพยนตร์ได้หลายช่องทางอย่างง่ายดาย

ภาพที่ 8 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Homestay โฮมสเตย์ (Instagram GDH559, 2561)

จากโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Homestay โฮมสเตย์ ข้อความอธิบายคือ เมื่อสวรรค์ให้ “ร่างใหม่” ความมหัศจรรย์จึงเกิดขึ้น โดยข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าเป็นข้อความที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ เนื่องจากตัวละครเอกของเรื่องเสียชีวิตไปแล้วแต่ได้กลับมาใช้ชีวิตใหม่อีกหนึ่งครั้ง จึงถือเป็นของขวัญจากสวรรค์ที่มอบร่างใหม่ให้แก่ตัวเอง แต่จะต้องแลกกับความมหัศจรรย์บางอย่างที่เป็นเงื่อนไขในการกลับมาใช้ชีวิตของตัวละครเอกอีกครั้ง

จากการวิเคราะห์ในด้านของข้อความอธิบายรายละเอียด พบได้ว่าโปสเตอร์ภาพยนตร์ทุกเรื่อง มีการใช้ข้อความอธิบายรายละเอียดทุกเรื่อง เปรียบเสมือนการเกริ่นนำเนื้อเรื่องแบบสั้น ๆ กระชับได้ใจความ สามารถโน้มน้าวใจให้ผู้ชมเกิดความสนใจในภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาการวิเคราะห์การใช้ภาษาในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 จากแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram) ในประเด็นการพาดหัวโฆษณา ปรากฏทั้งหมด 2 ประเภท คือ พาดหัวหลักและพาดหัวรอง พบว่า พาดหัวหลักเป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดผู้ชมได้มากที่สุด ดังที่ พนมพร นิธิฤทธิ์ (2544, หน้า 58) ได้กล่าวไว้ว่า “พาดหัวโฆษณาเปรียบเสมือนประตูบานแรกที่จะเปิดรับผู้บริโภค...” เนื่องจากมีตัวอักษรขนาดใหญ่ สามารถดึงดูดใจผู้ชมได้ อีกทั้งการพาดหัวหลักคือชื่อเรื่องของภาพยนตร์ จึงยังทำให้โปสเตอร์ดังกล่าวมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้ชมมักจะสะดุดตาและให้ความสำคัญกับขนาดของตัวอักษรที่ใหญ่ที่สุดในโปสเตอร์ภาพยนตร์ และสิ่งที่น่าสนใจในการใช้ภาษาของการพาดหัวหลัก คือพบว่ามีการใช้คำคล้องจอง เนื่องจากต้องการให้ผู้ชมเกิดการจดจำชื่อภาพยนตร์ได้ง่าย หรือการใช้คำเลียนมาจากคำที่เรามักเคยได้ยินกัน เช่น Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ที่ถูกดัดแปลงมาจาก ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ที่มักได้ยินกันในสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นต้น จุดเด่นที่แตกต่างในการพาดหัวหลักของค่ายหนัง GDH559 กับค่ายหนังอื่น ๆ คือ ค่ายหนัง GDH559 จะใช้ภาษาที่ทันสมัย มีเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้คำที่จดจำได้

ง่าย และมักเป็นคำคล้องจองกันเพื่อให้่ายแก่การจดจำชื่อภาพยนตร์ แต่ในขณะเดียวกัน พาดหัวรองก็มีบทบาทในการอธิบายในส่วนสำคัญเช่นกัน ในที่นี้พบว่า พาดหัวรองจะเป็นส่วนที่บ่งบอกถึงวันที่ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวจะเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ จึงถือเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของโปสเตอร์ภาพยนตร์ โดยพาดหัวหลักและพาดหัวรองจะช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน เนื่องจากเมื่อผู้ชมได้อ่านข้อความของพาดหัวหลักแล้ว ซึ่งเป็นข้อความที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโปสเตอร์ตามธรรมชาติของมนุษย์ย่อมมองหาข้อความที่มีขนาดเล็กลงมา นั่นคือพาดหัวรอง และพาดหัวรองเป็นการบอกถึงวันฉายภาพยนตร์ จึงทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้ถึงชื่อภาพยนตร์และวันฉายของภาพยนตร์ได้ในเวลาเดียวกัน

2. ข้อความอธิบายรายละเอียด พบว่าการใช้ข้อความอธิบายรายละเอียดนั้น ปรากฏอยู่ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 ทั้งหมด จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ แฟนเดีย แฟนกัน แคว้นเดียว, พรจากฟ้า, ฉลาดเกมส์โกง, เพื่อน..ที่ระลึก, 2,215 เชื่อ บ้า กล้า ก้าว, น้องพี่ที่รัก, Homestay โฮมสเตย์ และ Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน พบว่าการใช้ภาษาในส่วนข้อความอธิบายรายละเอียด จะเป็นเพียงข้อความสั้น ๆ 1 – 2 บรรทัด กระชับและได้ใจความ โดยในส่วนข้อความอธิบายรายละเอียดจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ จะเป็นส่วนที่เปรียบเสมือนการเกริ่นนำเนื้อเรื่องแบบสั้น ๆ เพื่อให้เกิดความดึงดูดผู้ชมให้มีความอยากรับชมภาพยนตร์มากยิ่งขึ้น และจะเป็นส่วนที่อธิบายกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้ชมเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาพยนตร์เพื่อลุ้นรับตั๋วเข้าชมภาพยนตร์ได้ก่อนใคร ถือว่าเป็นจุดสนใจอีกจุดหนึ่งของโปสเตอร์ภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ศรีกุล (2553) ที่ศึกษาการวิเคราะห์ภาษาในแผ่นพับโฆษณาเครื่องสำอาง ปี พ.ศ. 2551 พบว่า พาดหัวหลักเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยโน้มน้าวผู้บริโภคได้ พาดหัวรองมีบทบาทในการให้รายละเอียดเพิ่มเติม ทั้งในส่วนของการซื้อสินค้า คุณสมบัติ เพื่อเชิญชวนให้ผู้บริโภคต้องการจะอ่านต่อไป และข้อความอธิบายรายละเอียด สามารถให้ข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้บริโภคได้ ทั้งในส่วนของการบอกส่วนประกอบของเครื่องสำอางและสามารถบอกถึงคุณภาพที่ดีของผลิตภัณฑ์ได้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาวิจัยภาษาที่ปรากฏในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนัง GDH559 แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะในการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี การศึกษาดังกล่าวจึงสามารถเป็นตัวอย่างในการศึกษาวิจัยภาษาที่สามารถโน้มน้าวใจให้ประสบความสำเร็จได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ของค่ายหนังอื่น ๆ เพื่อให้เห็นลักษณะเฉพาะทางภาษาที่ปรากฏในค่ายหนังค่ายอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาการใช้วัจนภาษาของค่ายหนัง GDH559 จากสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น ทาง เฟสบุ๊ก (Facebook) ทางสื่อประเภทวิดีโอ (Video) เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของ วัจนภาษาที่ใช้ในการโฆษณา

.....

เอกสารอ้างอิง

- เบญจวรรณ ศรีกุล. (2551). วิเคราะห์ภาษาในแผ่นพับโฆษณาเครื่องสำอาง ปี พ.ศ. 2551. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนมพร นิรัญทวี. (2550). กลวิธีการใช้ภาษาในข้อความโฆษณา : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มดิชน. (2547). พจนานุกรม ฉบับมดิชน. กรุงเทพฯ: มดิชน.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เล่มที่ 2 : หน่วยที่ 8-12. นนทบุรี: สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โมรี ชื่นสำราญ. (2530). เอกสารประกอบการสอน ไทย 101 : ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2557). พจนานุกรมคำใหม่ เล่มที่ 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ไอคิวพลัส. (2555). พจนานุกรมสำหรับเด็กไทย. กรุงเทพฯ: พีเอ็นเอ็น กรุ๊ป.

การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

Basic Fire Fighting Training Assesment in the Area under Ladkrabang Fire Station

2

ชาลี ฉายาวรรณ¹

Chalee Chayawan

เฉลิมพล ไทยางกูร²

Chalermpol Waitayangkoon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน ศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ประชากรอาสาสมัครส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 26-35 ปี การศึกษาอนุปริญญา ไม่มีประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ($\bar{X}=3.53$, $SD = .412$)

เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบังเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ด้านความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.89$, $SD = .482$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = .562$) ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{X} = 3.34$, $SD = .616$) ด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 3.32$, $SD = .616$)

ปัญหาอุปสรรค ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์โครงการให้ทั่วถึงประชาชนในชุมชนบางกลุ่มมาอบรมน้อยไม่ตื่นตัว ไม่ค่อยให้ความสำคัญ บางชุมชนจัดสถานที่ในการฝึกอบรม

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

E-mail :chalee_auto2010@hotmail.com โทร 081-8262260

² รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ไม่เหมาะสม เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อน สถานที่ที่ใช้ฝึกภาคปฏิบัติ และทฤษฎี บางชุมชนดับ
เคบอากาศร้อนในบางชุมชนอุปกรณ์ในการดับเพลิงไม่มี และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมให้ทั่วถึงชุมชนเพื่อให้
คนในชุมชนได้รับรู้ถึงคุณประโยชน์ของการเข้าฝึกอบรมและเรียนรู้เบื้องต้นถึงการป้องกันและระงับ
อัคคีภัย และการใช้อุปกรณ์การดับเพลิง การเก็บรักษาอย่างถูกต้องและปลอดภัย

คำสำคัญ: การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น, สถานที่ดับเพลิงลาดกระบ้ง

Abstract

The purpose of this research is to assess knowledge and understanding of trainees who joined the basic fire fighting training course, and to study the problem and difficulty of the basic fire fighting training course. The sample consisted of 400 trainees using basic statistics to analyze the data which are frequency, percentage, mean, and standard deviation. The result of the research showed as following;

1. Most of the volunteers are males who are between 26-35 years old with diplomas and no experiences in community volunteer.

2. From analyzing, The opinions towards understanding of trainees who joined the basic fire fighting training course in Ladkrabang Fire Station in 4 different points is at the high level ($\bar{x} = 3.53$, $SD = .412$).

When considering them separately, the researcher found that Appropriateness is at the highest mean ($\bar{x} = 3.89$, $SD = .482$), Accuration is at ($\bar{x} = 3.62$, $SD = .562$), Advantage is at ($\bar{x} = 3.34$, $SD = .616$), and Possibility is at ($\bar{x} = 3.32$, $SD = .616$).

3. The problems and obstacles of this research are public relation, training location and equipment, and related cooperation.

4. The recommendation of this research are as followings; 4.1 For the public relation, the project should spread the news more thoroughly and emphasize the importance of it. 4.2 In the part of training location, they should hold the program in a better place and more suitable with the current weather. Also, the program holder should prepare the related equipment for the trainers and trainees. 4.3 For the related cooperation, the program holder should manage to ask for the

help for related department. 4.4 Lastly, the trainees should be emphasized to the advantages of joining the program, the basic of fire protection, and how to use and keep the related equipment.

Keywords: Basic Fire Fighting Training, Ladkrabang Fire Station

บทนำ

ชุมชนพื้นที่เขตลาดกระบังอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการนั้น ประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วม และสนับสนุนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร แต่ยังคงขาดความรู้และประสบการณ์ในการเผชิญเหตุฉุกเฉิน จึงไม่มีความสามารถที่จะทำการระงับอัคคีภัยในเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับประชาชนภายนอกที่เข้ามาอาศัยในชุมชนยังไม่ให้ความร่วมมือและเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานกรุงเทพมหานครเท่าที่ควร รวมทั้งไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานของอุปกรณ์การป้องกันอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ อาทิ หัวจ่ายน้ำดับเพลิง (ประปาหัวแดง) ถังเคมีดับเพลิง วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีสภาพเก่า มีอายุการใช้งานนานและมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับการใช้งาน รวมทั้งไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อเพิ่มเติม ตลอดจนไม่มีการจัดทำแผนชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยอย่างชัดเจน เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในกรณีฉุกเฉินร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างบูรณาการเป็นประโยชน์ และส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร โดยส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนเกิดความตระหนัก (Public Awareness) และมีส่วนร่วม (People Participation) ในการแก้ไขปัญหาอัคคีภัยที่อาจเกิดขึ้นอย่างบูรณาการโดยสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมโครงการอบรมฯ ไปดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างเป็นระบบ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรของชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งหน่วยชุมชน “เฝ้าระวังและเตือนภัย” ในชุมชน ตลอดจนมีการฝึกซ้อมแผนการดับเพลิงร่วมกับหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจสำคัญของกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารกรุงเทพมหานครด้านความปลอดภัย และแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร

สถานีดับเพลิงลาดกระบังในฐานะส่วนราชการที่รับผิดชอบดำเนินการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดูแลความปลอดภัย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มีพื้นที่รับผิดชอบ จำนวน 63 ชุมชน มีประชากรประมาณ 175,662 คน มีปัญหาสำคัญในการเข้าระงับเหตุอัคคีภัยที่เกิดขึ้นในชุมชนคือ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเดินทางเข้าถึงที่เกิดเหตุได้ทันต่อเหตุการณ์เร่งด่วน ซึ่งมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ปัญหาการจราจรคับคั่งในช่วงเวลาเร่งด่วน ปัญหาตรอก ซอก ซอยคับแคบ รถบรรทุกน้ำดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงสถานที่เกิดเหตุได้ ปัญหาประชาชนในชุมชนขาดความ

รู้ ความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย ขาดการเตรียมความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการระงับอัคคีภัย ประชาชนไม่มีความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์ดับเพลิงอย่างถูกวิธีทำให้เพลิงไหม้ลุกลาม ยากต่อการควบคุม ชุมชนไม่มีแผนการอพยพหรือซักซ้อมหนีไฟ รวมทั้งขาดการฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย การเฝ้าระวังอัคคีภัย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนโดยรวม การฝึกอบรมเรื่องการดับเพลิงขั้นต้นให้กับประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบจึงเป็นวิธีหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นให้เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่อไป

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ทำวิจัยสนใจทำวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง” ให้กับชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง จำนวน 10 ชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน
2. ศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทราบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝึกอบรม สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร
2. นำผลการวิจัยการประเมินด้านการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นไปรายงานต่อผู้กำหนดนโยบาย และผู้บริหารของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร เพื่อสนับสนุนแผนงานการฝึกอบรม ให้มีความต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์กับหน่วยงานและชุมชน
3. การส่งเสริม และเกื้อกูลการพัฒนาทรัพยากรของอาสาสมัครชุมชน และทำให้เกิดความร่วมมือในด้านการป้องกันและบรรเทาอัคคีภัยในชุมชน และการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมร่วมระหว่างรัฐและชุมชน

แนวคิด และทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องการประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ (Project Evaluation) เป็นคำที่มาจาก การประเมินผล (Evaluation) กับคำว่า โครงการ (Project) หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์บาง

ประการ โดยที่ผู้จัดทำโครงการมุ่งหวังเมื่อทำกิจกรรมนั้นตามหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้แล้วจะบรรลุวัตถุประสงค์บางประการ หรือหลายประการที่ตั้งไว้ หากมีกฎเกณฑ์หรือขั้นตอนหรือกระบวนการที่ดำเนินการแตกต่างกันก็อาจได้ผลลัพธ์ที่ไม่เหมือนกัน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์. 2541)

ประเภทของการประเมิน

1. การประเมินโดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม

คิสเลอร์ (Kistler, 2011) กล่าวว่า มุมมองการประเมินเน้นการสร้างเครือข่ายทางสังคม ดังนั้น เทคโนโลยีและการสร้างเครือข่ายทางสังคมระหว่างนักประเมิน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้เชี่ยวชาญ จะเป็นพลังขับเคลื่อนการประเมิน โดยเทคโนโลยีสื่อทางสังคมที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เช่น Twitter Facebook Youtube ทั้งนี้ ผู้ประเมินอาจใช้ช่องทางนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การให้ข้อเสนอแนะ และพูดคุยกัน ผ่านออนไลน์หรือทาง Blog ซึ่งสื่อทางสังคมจะเปรียบเสมือนเครื่องมือในการเปลี่ยนบริบทโดยผลงานวิจัย ของซิกเคอร์ (Zickuhr, 2010 อ้างถึงใน Kistler, 2011) พบว่า บุคคลในวัยหนุ่มสาวจะมีการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์มากกว่าประเภทอื่น และมีประเด็นที่น่าสนใจคือ บุคคลในช่วงวัยผู้ใหญ่ 54% ไม่ใช้สื่อเทคโนโลยี Kistler สรุปว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนการประเมินนั้นควรมีการวางแผนและเตรียมการ ประเมินที่มีใช้แค่เพียงการเตรียมตัวในโครงสร้างหรือนโยบายเท่านั้น แต่ต้องมีการวางแผนโมเดลตรรกะ การประเมินหรือ Logic Model ที่มีการศึกษาถึง ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์และ ผลกระทบด้วย

2. การใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม

ลาบิน (Labin, 2011) กล่าวว่า การประเมินต้องมีการประยุกต์ใช้วิธีการต่างๆที่หลากหลายและ ดำเนินการมีส่วนร่วม มีการสะท้อนมุมมองจากบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการโปรแกรมกระบวนการ ดำเนินงานต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ เช่นเดียวกับ ยาแนล และสมิท (Yarnall and Smith, 2011) ที่เน้นการประเมินที่มีการเจรจากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องถึงผลลัพธ์ทางการประเมิน ความสนใจและการใช้ผลประเมินเพื่อเป็นสารสนเทศในการพัฒนาการดำเนินงาน โดยลาบิน (Labin, 2011) เสนอแนะว่าอาจใช้เทคโนโลยี เว็บไซต์หรือข้อมูลออนไลน์เข้ามาช่วยในกระบวนการดำเนินงาน นอกจากนี้ควรมีการสังเคราะห์สารสนเทศการประเมิน การระบุช่องว่างของสิ่งที่ควรจะเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่ รวมถึงสารสนเทศในการพัฒนาโปรแกรมในอนาคตได้อย่างไร เขาเสนอแนะว่าโปรแกรมการประเมินไม่ควรมีระยะเวลาที่ยาวนานเกินไป ควรมีการแบ่งช่วงโปรแกรมสำหรับการประเมินอย่างน้อยครั้งหนึ่งของโครงการเพื่อมองภาพของระบบการประเมินและประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไรนอกเหนือจาก การศึกษาผลประเมินเพียงอย่างเดียว

3. ประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการประเมิน

โทมัส (Thomas, 2011) กล่าวถึงวิสัยทัศน์ในการประเมินด้านการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม นอกจากผู้ประเมินควรมีความรู้และทักษะทางการประเมินแล้ว ผู้ประเมินควรมีความสามารถในการ

ทำงานในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น ภาพในอนาคตของการประเมินต้องมีความเชื่อมโยงระหว่าง ทฤษฎีและการปฏิบัติในบริบทของวัฒนธรรมให้ได้

รูจ (Rugh, 2011) ได้นำเสนอแนวคิดการขยายโลกของการประเมินด้วย การสร้างเครือข่าย ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ยาแนล และสมิธ (Yarnall and Smith, 2011) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีการปฏิบัติทางการประเมินในอนาคตว่าโปรแกรมการประเมินต้องถูกออกแบบให้เข้ากับ บริบท และบุคลากรในโปรแกรมต้องมีความสามารถทางภาษาที่หลายภาษาและคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สรุป การประเมินผลเป็นการเพิ่มโอกาสการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เน้นวิธีการ ยึดหยุ่นตามสถานการณ์โดยจะต้องมีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประเมิน องค์ประกอบที่จะต้องทำการประเมินนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน ประเภทของการประเมินโดยการใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม ใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมและ ประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการประเมิน ขั้นตอนการประเมินผล มี 4 ระดับ ประกอบไปด้วย การประเมินผลระดับปฏิกิริยา การประเมินผลระดับการเรียนรู้ การประเมินผลระดับพฤติกรรมและการประเมินผลผลลัพธ์ ซึ่งการประเมินผลมีประโยชน์สำคัญสามารถวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการอบรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรม

1. ตัวแบบการประเมิน Kirkpatrick

โดนัล แอล เคริกแพทริก (Donald L. Kirkpatrick [ออนไลน์], 2560) แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา ได้เสนอกรอบความคิดและตัวแบบการประเมินผลการฝึกอบรมซึ่งเป็นที่นิยมใช้สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม โดยใช้การวัดผลออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับปฏิกิริยา ตอบสนองที่เน้นการวัดความพึงพอใจ ระดับการเรียนรู้ที่เน้นการรับรู้และความรู้ ระดับพฤติกรรมที่เน้นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือแนวพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และระดับผลลัพธ์ที่เน้นผลการเปลี่ยนแปลงด้านสำคัญขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การประเมินระดับปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction Evaluation) คือ การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์ให้รู้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้สึกอย่างไรต่อการฝึกอบรม พอใจหรือไม่ต่อสิ่งที่ได้ รับการฝึกอบรม เช่น หลักสูตร เนื้อหาสาระ วิทยากร เอกสาร สถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ ระยะเวลา ฯลฯ และมีความพอใจมากน้อยเพียงใด

1.2 การประเมินระดับการเรียนรู้ (Learning Evaluation) คือ การประเมินผลนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ เกิดความเข้าใจ และทักษะอะไรบ้าง และมีเจตคติอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะความรู้ ทักษะ เจตคติ ล้วนเป็นองค์ ประกอบพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้ารับการอบรม ในโอกาสต่อไป

1.3 การประเมินระดับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรม (Behavior Evaluation) คือ การประเมินผลนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่

1.4 การประเมินระดับผลลัพธ์ที่เกิดต่อองค์กร (Results Evaluation) การประเมินผลนี้มีวัตถุประสงค์ให้รู้ว่าการฝึกอบรมได้ก่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานอย่างไรบ้าง เป็นการประเมินผลที่ต้องการจะเกิดขึ้นกับหน่วยงาน เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นการประเมินผลที่ยากที่สุด เพราะในความเป็นจริงนั้นมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากมายนอกเหนือจากการฝึกอบรม (ธเนศ ขำเกิด, [ออนไลน์], 2560)

2. ตัวแบบการประเมิน Stufflebeam

แดเนียล แอล สตัฟฟลีแบม (Danial L. Stufflebeam, [ออนไลน์], 2560) เสนอแนวคิดและโมเดลการประเมินแบบซิปป์ หรือ CIPP Model ถือเป็นอีกโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน เพราะเป็นแนวคิดและวิธีการทางการวัดและประเมินผล ได้อย่างน่าสนใจและทันสมัย แบ่งประเด็นการประเมินผลออกเป็น 4 ประเภท คือ

2.1 การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายหน่วยงานหรือไม่ เป็นต้น

2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยป้อน (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา เป็นต้น

2.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างการทำดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ เป้าหมายที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่รับจากการประเมินผล

การประเมินผลมีประโยชน์สำคัญ ดังนี้

สุธินี ฤกษ์ขำ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลที่ได้รับความนิยมสูงสุดเป็นการประเมินผลระดับปฏิบัติการซึ่งดำเนินงานได้ง่ายและระดับการประเมินที่มีการใช้น้อยที่สุด คือ การประเมินระดับผลลัพธ์ เพราะดำเนินการยากถึงแม้จะมีประโยชน์ต่อองค์กรมากก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ อภรณ์ ภูววิทยาพันธ์ (2556) ที่กล่าวว่า การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมไม่ใช่กระบวนการประเมินความสำเร็จของโครงการทั้งหมดและการวัดความรู้นั้นก็เพียงการวัดความสำเร็จขั้นพื้นฐาน

เท่านั้น การวัดผลสำเร็จที่แท้จริงต้องวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือความสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม และจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่พบมากเป็นงานวิจัยที่ทำการ ประเมินเพียง 2 ระดับเท่านั้น คือ ประเมินระดับปฏิกิริยาและการประเมินระดับการเรียนรู้ยังไม่ค่อยมีการประเมินระดับพฤติกรรม และการประเมินผลลัพธ์ (อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา และ คำนธ ไขษณะโชติ, 2557; นิวัฒน์ ตุ่นบุตรเสลา, 2556)

อาภรณ์ ภูววิทยาพันธุ์ (2556) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการประเมินและติดตามผลนั้นจะต้อง มุ่งเน้น การวัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมากกว่าการวัดเพียงแค่จำนวนคนที่เข้าอบรมหรือแค่ความพึงพอใจเท่านั้น

สรุป การประเมินผลเป็นการเพิ่มโอกาสการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เน้นวิธีการ ยึดหยุ่นตามสถานการณ์โดยจะต้องมีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประเมิน องค์ประกอบที่จะต้องทำการประเมินนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน ประเภทของการประเมินโดยการใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม ใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมและ ประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการประเมิน ขั้นตอนการประเมินผล มี 4 ระดับ ประกอบไปด้วย การประเมินผลระดับปฏิกิริยา การประเมินผลระดับการเรียนรู้ การประเมินผลระดับพฤติกรรมและการประเมินผลลัพธ์ ซึ่งการประเมินผลมีประโยชน์สำคัญสามารถวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือความสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการอบรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรรณพ สนธิไชย และคณะ (2552) วิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร การรักษายาบาลด้านการแพทย์แผนไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์” โดยสนใจศึกษาติดตามประเมินผลผู้เข้ารับการอบรมในเรื่องความรู้ด้านการ แพทย์แผนไทย สามารถรักษายาบาลตามเกณฑ์ของหลักสูตรการรักษาทางการแพทย์แผนไทยเป็น เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องซึ่งผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปปฏิบัติได้จริงครบถ้วน

จำสัตรี ธงชัย ดียิ่ง (2560) ได้ทำการศึกษา “เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับ เพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. บุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง มีอายุ 36-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี อายุราชการ 1-3 ปี และไม่เคย อบรมผ่านการอบรมขั้นต้น 2. ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียน สุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร โดยรวม พบว่า มีความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้น ต้นระดับมาก เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้น เป็นรายด้านโดยเรียง ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ด้านการป้องกัน ด้านการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ ด้านอัคคีภัย และ ด้านอุปกรณ์ ตามลำดับ

วรรณภา ศรีพุทธสมบูรณ์ (2554) งานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตร การพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554” เพื่อประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ในด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ กระบวนการของโครงการ และผลผลิตของโครงการ และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานโครงการ พบว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ของสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง โดยการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการฝึกอบรม และผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมตามรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP MODEL) เพื่อประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้โครงการฝึกอบรมดังกล่าวสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

พัชรดา เอี่ยมสุนทรชัย (2559) “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้บริหาร” เพื่อศึกษาและประเมินผลกระบวนการฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับผู้บริหารของบริษัทผู้ผลิตน้ำดื่มแห่งหนึ่ง ผ่านการประเมินจาก 8 ปัจจัยที่ทำให้การฝึกอบรมประสบความสำเร็จ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (QUALITATIVE RESEARCH) มีการเก็บข้อมูลจากเอกสารเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และสนับสนุนข้อมูล พบว่าการประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวไม่มีความสอดคล้อง อันเนื่องมาจากการสื่อสารระหว่างผู้บริหารด้านงานฝึกอบรม และเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลหลักสูตร การบริหารจัดการกระบวนการฝึกอบรม และการที่ไม่สามารถชี้แจงเป้าหมายหลักสูตรให้กับผู้เข้าอบรมเพื่อให้เกิดความคาดหวังที่สอดคล้องกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะกลุ่มประชากรที่ใช้ในงานวิจัย เป็นประชากรอาสาสมัคร ที่สมัครใจเข้ารับการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน ชุมชนละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาลงรหัสข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปตารางประกอบ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยบุคคล ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ
3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ด้านอาสาสมัครชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 การประเมินผลการฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย
ขั้นต้นในชุมชน ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีนิตะเพ็งลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลในการส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอบรมดับ
เพลิงขั้นต้นในชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีนิตะเพ็งลาดกระบัง โดยเป็นคำถามปลายเปิด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในการส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ โดยเป็นคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หมายถึง ตาราง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเพื่อให้การสรุปข้อมูลมีความหมายมากขึ้นจึงขอสรุปข้อมูลด้วยร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่านั้น

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลของประชากรอาสาสมัครในชุมชน 10 ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของ
สถานีนิตะเพ็งลาดกระบัง ดังนี้

1. จำแนกตามเพศพบว่า ส่วนใหญ่เป็นชายมากที่สุด จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0
รองลงมา เป็นหญิงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามลำดับ

2. จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็น
ร้อยละ 43.3 รองลงมา 36-50 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ถัดมา อายุ 18ปี -25 ปี
จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

3. จำแนกตาม ระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มาก
ที่สุดจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา ปริญญาตรี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ
37.4 และมีมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ตามลำดับ

4. จำแนกตาม ประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน ส่วนใหญ่พบว่า ไม่มีประสบการณ์มากที่สุด
จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา 1-2 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ถัดมา
3-4 ปี จำนวน 38 คน คิดร้อยละ 9.4 และ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิง ขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

แบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง	ลำดับ ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
1. ด้านอรรถประโยชน์	3	3.34	.616	ปานกลาง
2. ด้านความเป็นไปได้	4	3.29	.604	ปานกลาง
3. ด้านความเหมาะสม	1	3.89	.482	มาก
4. ด้านความถูกต้อง	2	3.62	.562	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.53	.412	มาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .412 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .482
2. ด้านความถูกต้องอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .562
3. ด้านอรรถประโยชน์อยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .616
4. ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .604

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ด้านอรรถประโยชน์ ควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยภายในชุมชนและจัดให้มีการฝึกอบรมดับเพลิงและอพยพหนีไฟเป็นประจำทุกปี เพื่อสร้างความชำนาญให้แก่ประชาชนการทบทวนปรับปรุงการฝึกอบรม ด้านความเป็นไปได้ ควรมีอุปกรณ์ดับเพลิงให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง และมอบหมายให้บุคลากรมีการทดสอบตรวจตราวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ และวัสดุอุปกรณ์ต้องเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัยได้อย่างทันท่วงที ด้านความเหมาะสม โดยเน้นความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้น และระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านความถูกต้อง ควรจัดให้มีการฝึกอบรม

ทบทวนให้บ่อยขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีระดับความรู้ความเข้าใจการป้องกันและระงับอัคคีภัยที่ดีขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันเหตุเพลิงไหม้ และลดความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ประชากรอาสาสมัครส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 26-35 ปี การศึกษาอนุปริญญา ไม่มีประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .412$) เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบังเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ด้านความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.89$, $SD = .482$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = .562$) ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{X} = 3.34$, $SD = .616$) ด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 3.32$, $SD = .616$) ($\bar{X} = 3.34$, $SD = .604$)

อภิปรายผล

การวิเคราะห์เกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .412 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำสบัติ ธงชัย ตี๋ย (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ว่าที่ ร.ต.ณัฐภูมิ จำอยู่ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานป้องกันและระงับอัคคีภัยของโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรีส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในงานป้องกันและระงับเหตุอัคคีภัยได้ปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ พัฒนทัย (2555) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล สรุปได้ว่าประชาชนที่ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา ศรีพุทธสมบูรณ์ (2554) งานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554” พบว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ของสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง โดยการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินงานโครงการฝึกอบรม และผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมตามรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP MODEL) เพื่อ

ประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้โครงการฝึกอบรมดังกล่าวสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น จึงขอเสนอแนะให้มีการวิจัยในครั้งต่อไปเพิ่มเติมดังนี้

1. ควรมีการศึกษารู้อย่างเข้าใจของผู้เข้าอบรมระดับเพลิงขั้นต้น ในชุมชนที่อื่น ๆ เพื่อทราบถึงรู้อย่างเข้าใจของผู้เข้าอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนอื่น หาข้อเปรียบเทียบของผลการศึกษแต่ละชุมชนที่เพื่อให้เห็นปัจจัยความสำเร็จ ตลอดจนขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนในการสร้างนโยบายและการปฏิบัติ และนำมาปรับปรุงในชุมชน
2. อาจเพิ่มตัวแปรในการศึกษาด้านอื่นๆ

.....

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐวุฒิ จำอยู่ .(2560). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานป้องกันและระงับอัคคีภัยของโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี”. วารสารวิชาการกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560
- ธงชัย ดิยัง .(2560) .ความรู้อย่างเข้าใจของผู้เข้าอบรมระดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาวกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- เนาวรัตน์ พัฒโนทัย. (2555). ความรู้อย่างเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พัชรिता เอี่ยมสุนทรชัย (2559). การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้บริหาร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณภา ศรีพุทธสมบูรณ์. 2554. “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554” เอกสารวิชาการ. ฉบับที่ 4/2554.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). การประเมินผลโครงการ: หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- สุธินี ฤกษ์ขำ. (2557). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ สนธิไชย และคณะ .(2552). “ประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษายาบาลด้านการแพทย์แผนไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์” การศึกษาวิจัย. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี ฉบับที่ 1 หน้า ก.
- อาภรณ์ ภูววิทยาพันธุ์. (2556). การวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมบนพื้นฐาน COMPETENCY (Competency – Based Training Needs Analysis). กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา และ คำธณ โชนะโชติ. (2557). “การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์”. วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 หน้า 49-59.
- Kirkpatrick, D. L. (1975). Techniques For Evaluating, Training Program. Evaluating Training Program. San Francisco: American Society for Training and Development.
- _____. (1998). Evaluating Training Programs: The Four Levels. (2nded.). San Francisco: Berrett-koehler.
- Kistler, S. J. (2011). “Technology, Social Networking, and the Evaluation Community”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 567-572.
- Labin, S.N. (2011). “Shaping the Future: An Integrative Methodological Agenda”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 572-576.
- Rugh, J. (2011). “The Expanding World Scene in Evaluation”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp.586-592.
- Thomas, V. G. (1982). “Cultural Issues in Evaluation: From Margin toward Center”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp.578-585.
- Yarnell, L. and Smith, N.L. (2011). “The Evaluation Theory-practice Interface in 2036”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 593-599.

ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ ที่มีต่องานสารบรรณ

3

Understanding of civil servants at Bonkai fire station
towards the correspondence work

ธนาวิทย์ หมัดลิ่ง¹

Thanawit Mudlang

ปกรณ์ ปริยากร²

Pakorn Priyakorn

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณและเพื่อพัฒนาระบบงานสารบรรณของสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ จำนวน 48 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชากรส่วนใหญ่ของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งปฏิบัติงานระยะเวลาที่ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และระหว่าง 11-15 ปี จำนวนเท่ากัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001-25,000 บาท 2. ระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านชนิดและแบบหนังสือราชการอยู่ในระดับมาก ด้านขอบข่ายงานสารบรรณอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการ

¹ นักศึกษา, รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1961 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

² รองศาสตราจารย์, รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1961 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

Abstract

The objective of this study focuses on The Understanding of Documentary Works of Bonkai Fire Station Officers, and development of clerks of such an office by surveying the opinions of 48 selected samples. The data collected are analyzed and interpreted by descriptive statistics through frequency, percentage, Mean, standard deviation. The result reveals that most of them are males, aged over 40 years, undergraduated, work in operational levels, officially experienced less than 5 years and in 11 – 15 years are equal, monthly earned in 20,001 – 25,000 baht. On the levels understanding, the medium levels are in general found, in particular, the high one has in official letters, the medium one has in the scope of clerks, and the medium one has in documentary archives.

Keywords: Understanding of civil servants

บทนำ

งานสารบรรณ หมายถึง งานที่เกี่ยวกับงานบริหารงานเอกสาร เริ่มตั้งแต่ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม จนถึงการทำลาย ซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดขั้นตอนและขอบข่ายของงาน สารบรรณว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรบ้าง แต่ในทางปฏิบัติการบริหารงานเอกสารทั้งปวงจะเริ่มตั้งแต่ คิด อ่าน ร่าง เขียน แต่ง พิมพ์ จัด จำ ทำสำเนา ส่งหรือสื่อข้อความ รับ บันทึก จัดรายการการประชุม สรุป ย่อเรื่อง เสนอ สั่งการ ตอบ ทำรหัส เก็บเข้าที่ ค้นหา ติดตามและทำลาย ทั้งนี้ต้องเป็นระบบที่ ให้ความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อประหยัดเวลา แรงงานและค่าใช้จ่าย หน่วย งานต้องพร้อมที่จะสามารถดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทั้งในด้านการวางแผนการบริหาร งานธุรการและงานสารบรรณเพื่อองค์กรและบุคลากรของส่วนราชการได้เข้าถึงบริการข้อมูลข่าวสาร ของการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นการรับ การส่ง การตอบโต้เอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางราชการอัน จะเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการประสานงาน การศึกษาสภาพงาน สารบรรณของสถานีดับเพลิง บ่อนไก่และระเบียบกฎหมายแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานสารบรรณ เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ ที่มีต่องานสารบรรณ เพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ ดำเนินงานให้เหมาะสมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน จัดหาอุปกรณ์ ให้สามารถรองรับการปฏิบัติด้านงานสารบรรณได้ตามที่กำหนดไว้โดยยึดหลักความถูกต้อง รวดเร็ว ประหยัดและคุ้มค่า ติดตามประเมินผลและปรับปรุงด้านงานธุรการให้มีประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรเพื่อจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปี พบว่าการ บริการด้านงานสารบรรณยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานขาดความกระตือรือร้น

ในการศึกษาหาความรู้และไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการที่จะพัฒนาระบบงาน ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บเอกสาร ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการค้นหาเพื่อเข้าถึงข้อมูล ซึ่งจากสภาพปัญหาต่างๆทำให้การปฏิบัติงานธุรการขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรภายในสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ จึงมีความต้องการทำวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องาน สารบรรณ” เพื่อที่จะนำข้อมูลจากการวิจัยไปพัฒนาระบบงานสารบรรณให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง สมบูรณ์และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการ จำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้เข้าใจระบบงานสารบรรณ เริ่มตั้งแต่การศึกษา อบรม เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับหนังสือราชการประเภทต่าง ๆ รวมถึงขอข่ายหนังสือราชการ การจัดทำ (ร่าง) หนังสือราชการ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม และการทำลาย การจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกระดับจำเป็นต้องใช้ระบบงานสารบรรณเพื่อให้เกิดการติดต่อประสานงานราชการเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ซึ่งระบบงานสารบรรณเป็นระบบงานงานขนาดใหญ่ มีความซับซ้อน มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงทำให้หลายๆหน่วยงานมีปริมาณเอกสารจำนวนมากที่มีการจัดเก็บมาอย่างน้อย 1-10 ปี มีการค้นหาเพื่ออ้างอิงติดตามตรวจสอบตลอดเวลา มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารราชการหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว จึงสนใจที่จะทำเรื่องความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่องานสารบรรณทั้ง 3 ด้าน คือ ชนิดและแบบหนังสือราชการ ขอข่ายของงานสารบรรณ การจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องาน สารบรรณ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยข้าราชการที่ปฏิบัติงานภายในสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ จำนวน 48 คน
2. ขอบเขตด้านเวลา โดยเริ่มการศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา 1) ชนิดและแบบหนังสือราชการ 2) ขอข่ายงานสารบรรณ 3) การจัดเก็บ และการจำแนกหมวดเอกสาร

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องาน สารบรรณ
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนางานสารบรรณสถานีดับเพลิงบ่อนไก่

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์จากความรู้จริงในเรื่องราวต่างๆ และข้อเท็จจริงของรายละเอียดต่างๆ และความสามารถในการนำองค์ความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ตัดแปลงอธิบายเปรียบเทียบในเรื่องนั้นๆได้อย่างมีเหตุผลตามลำดับขั้นตอน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

งานสารบรรณ หมายถึง งานเกี่ยวกับการบริหารงานเอกสาร เริ่มตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม จนถึงการทำลายเอกสาร

งานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การรับส่งข่าวสารหรือหนังสือผ่านระบบสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

หนังสือราชการ หมายถึง เอกสารที่เป็นหลักฐานในราชการ ได้แก่ หนังสือที่มีไปมาระหว่างส่วนราชการ หนังสือที่ส่วนราชการมีไปถึงหน่วยงานอื่นใดซึ่งมิใช่ส่วนราชการ หรือที่มีไปถึงบุคคลภายนอก หนังสือที่หน่วยงานอื่นใดซึ่งมิใช่ส่วนราชการ หรือบุคคลภายนอกมีมาถึงส่วนราชการ เอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานในราชการ เอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และข้อมูลข่าวสารหรือหนังสือที่ได้รับจากระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548)

การจัดทำหนังสือราชการ หมายถึง การทำให้หนังสือเกิดขึ้นโดยการพิมพ์ การเขียน การอัดสำเนา เพื่อใช้งานในสำนักงานในรูปจดหมายโต้ตอบ บันทึกข้อความและงานพิมพ์อื่นๆ

หนังสือภายนอก หมายถึง หนังสือติดต่อราชการที่เป็นแบบพิธีโดยใช้กระดาษ ตราครุฑ เป็นหนังสือ ติดต่อระหว่างส่วนราชการ หรือส่วนราชการมีถึงหน่วยงานอื่นใดซึ่งมิใช่ส่วนราชการหรือที่มีถึง บุคคลภายนอก

หนังสือภายใน หมายถึง หนังสือติดต่อราชการที่เป็นแบบพิธีน้อยกว่าหนังสือ ภายนอก เป็นหนังสือติดต่อ ภายในกระทรวง ทบวง กรมหรือจังหวัดเดียวกัน ใช้กระดาษบันทึกข้อความ

หนังสือประทับตรา หมายถึง หนังสือที่ใช้ประทับตราแทนการลงชื่อของหัวหน้าส่วน ราชการ ระดับกรม ขึ้นไป โดยให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก หัวหน้าส่วน ราชการระดับกรมขึ้นไป เป็นผู้รับผิดชอบลงชื่อย่อกำกับตรา หนังสือประทับตราให้ใช้ได้ทั้งระหว่าง ส่วน ราชการกับส่วนราชการ และ ระหว่างส่วนราชการกับบุคคลภายนอกเฉพาะกรณีที่ไม่ใช่เรื่อง สำคัญ

การรับหนังสือ หมายถึง การรับและเปิดซองหนังสือ ลงเวลา ลงทะเบียน และควบคุม จำหน่ายหนังสือที่ได้รับเข้ามาจากภายนอก ไปให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและติดตามเรื่อง

การส่งหนังสือ หมายถึง หนังสือที่จะส่งออกไปนอกหน่วยงาน ได้แก่ หนังสือที่หน่วยงาน เจ้าของเรื่องทำเสร็จ เรียบร้อยแล้ว และนำเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงนามเพื่อดำเนินการส่ง ออก

การจัดเก็บรักษาและการจำแนกหมวดเอกสาร หมายถึง กระบวนการจัดและเก็บให้เป็นระเบียบและสะดวกในการค้นหาเมื่อต้องการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการเก็บเอกสาร เพื่อให้สามารถค้นหาเอกสารได้ทันทีที่ต้องการ เพื่อรวบรวมเอกสารที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันจัดเข้าให้เป็นหมวดหมู่และแหล่งเดียวกัน เพื่อความสะดวกรวดเร็วและง่ายต่อการค้นหา เพื่อให้เอกสารที่สำคัญถูกจัดเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัยแลถาวร

การทำลายหนังสือราชการ หมายถึง กระบวนการแปรสภาพหนังสือราชการจากลักษณะเดิมไปในลักษณะที่แตกต่างจากเดิมของหนังสือราชการ โดยใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งซึ่งไม่สามารถทราบข้อความหรือพิสูจน์ข้อความได้ครบสมบูรณ์ดังเช่นลักษณะเดิม

ประสิทธิภาพงานสารบรรณ หมายถึง ความสะดวกในการสืบค้นได้ง่าย รวดเร็วและประหยัดเวลา เมื่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่อยู่ บุคคลอื่นสามารถทำหน้าที่แทนได้ ทั้งในด้านการจัดทำหนังสือราชการ การรับหนังสือราชการ การส่งหนังสือราชการ การเก็บรักษาหนังสือราชการ และการทำลายหนังสือราชการ

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ ที่มีต่องานสารบรรณ”

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้ (Knowledge)

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2550) อธิบายว่า ความรู้ คือ สารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้อื่น ๆ จนเกิดเป็นความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้

สมถวิล ผลสอาด (2555 : 24) ได้สรุปความหมายความรู้ ว่าความรู้ นั้นเริ่มต้นจากระดับง่าย ๆ ก่อนแล้วเพิ่มความสามารถในการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล และความรู้ นั้นสามารถวัดได้โดยเครื่องมือที่ใช้ทดสอบความรู้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบอัตนัย และแบบปรนัย

จากคำจำกัดความทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ คือ พฤติกรรมของบุคคลที่ได้พบเห็น ได้ยิน ได้อ่าน และเรียนรู้จดจำมาเป็นประสบการณ์ และสามารถนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับทราบถึงข้อเท็จจริงที่ตัวบุคคลได้พบเจอมาจากสิ่งต่างๆ รอบตัวได้

ความหมายของความเข้าใจ

ความเข้าใจ คือ กระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถครุ่นคิดถึงสิ่งนั้น และสามารถใช้มโนทัศน์ (concept) เพื่อจัดกับกับสิ่งนั้นได้อย่างเพียงพอ สิ่งทีกล่าว

ถึงนี้อาจจะมีลักษณะเป็นนามธรรม หรือเป็นสิ่งที่ทางกายภาพก็ได้ เช่น บุคคล สถานการณ์ และสาร (วิกิพีเดีย, [ออนไลน์], 2557)

ดูบินสกี และแมคโดนัล (Dubinsky and McDonald, 2001: 273-280; อ้างถึงใน ธวัตรชัย เคนซา และคณะ, 2558) ได้เสนอทฤษฎี APOS Theory ด้วยการจำแนกระดับความเข้าใจเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับจัดการกระทำ (Action) คือ ความเข้าใจที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกโดยตัวผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือขั้นตอนการคิดคำนวณที่กำหนดอย่างเป็นลำดับที่ต่อเนื่องแต่ละขั้นตอนจะถูกทำให้เสร็จก่อนที่จะไปทำขั้นตอนต่อไป 2) ระดับกระบวนการ (Process) คือ ความเข้าใจที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจระดับการจัดการกระทำหรือการคิดคำนวณหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถใช้ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องมาสร้างความหมายที่ได้จากการคำนวณหรือการจัดการกระทำที่เป็นลำดับขั้นตอนในรูปของมโนภาพ (Mental Image) โดยไม่จำเป็นต้องจัดการกระทำหรือคิดคำนวณอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และ 3) ระดับวัตถุ (Object) คือ ความเข้าใจที่เกิดจากการที่ความเข้าใจระดับกระบวนการหลายๆ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกันถูกนำมาเชื่อมโยงอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างเชิงการรู้ (Schema) สามารถนำไปใช้สร้างความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้นหรือนำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ธงชัย ดียิ่ง (2560 : 6) ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์จากความทรงจำในเรื่องราวต่างๆ และข้อเท็จจริงรายละเอียดต่างๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ดัดแปลงอธิบายเปรียบเทียบในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผลมีผลตามลำดับขั้นตอน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การรวบรวมสิ่งที่ได้เคยศึกษาค้นคว้าอ่านและจดจำ ได้ยินได้ฟังจากผู้มีความรู้ในข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วรวบรวมเก็บไว้เป็นความทรงจำ และนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้เคยปฏิบัติมาทำความเข้าใจ แล้วสามารถถ่ายทอดออกไปได้อย่างสมเหตุสมผล เป็นไปตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้เจอมาเป็นสำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับงานสารบรรณ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 ให้ความหมายของคำว่าระบบงานสารบรรณ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเอกสารเริ่มตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บ รักษา การยืม จนถึงการทำลาย แต่ในทางปฏิบัติการบริหารงาน เอกสารจะเริ่มตั้งแต่การคิด การอ่าน ร่าง เขียน แต่ง พิมพ์ จด จำ ทำสำเนา ส่งหรือสื่อข้อความ รับ บันทึก จดรายงาน การประชุม สรุป ย่อเรื่อง เสนอ สั่งการ ตอบ ทำรหัส เก็บเข้าที่ ค้นหา ติดตาม และทำลาย ทั้งนี้ต้องทำเป็นระบบ ที่ให้ความสะดวกรวดเร็วถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพื่อ ประหยัดเวลาแรงงาน และค่าใช้จ่าย

มุกดา เชื้อวัฒนา (2548) ได้กล่าวถึงความหมายของงานสารบรรณไว้ดังนี้ งานสารบรรณ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเอกสาร เริ่มตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บ

รักษาและการยืม จนถึงการทำลาย แต่ในทางปฏิบัติงานสารบรรณ เริ่มตั้งแต่การคิด การอ่าน การร่าง การเขียน การพิมพ์ การตรวจทาน การทำสำเนา การเสนอลงนาม การรับ การส่ง การจัดเก็บ การค้นหา-ติดตาม ตลอดจนการบันทึก

รุ่งทิพย์ วุฒิคัมภีร์ (2555) ได้ให้ความหมายของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่าการรับ-ส่ง ข้อมูลข่าวสารหรือหนังสือผ่านระบบสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในการส่งข้อมูล

สรุปได้ว่างานสารบรรณ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเอกสารทั้งหมดที่มีภายในองค์การ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเอกสารกระดาษที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือแบบระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เริ่มตั้งแต่การผลิต จัดทำเอกสาร การรับ-ส่งเอกสาร สื่อข้อความ การบันทึกข้อมูล การเก็บรักษา การยืมและจนถึงขั้นการทำลาย ซึ่งจะต้องเป็นระบบ และถูกต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพื่อให้เข้ากับยุคปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

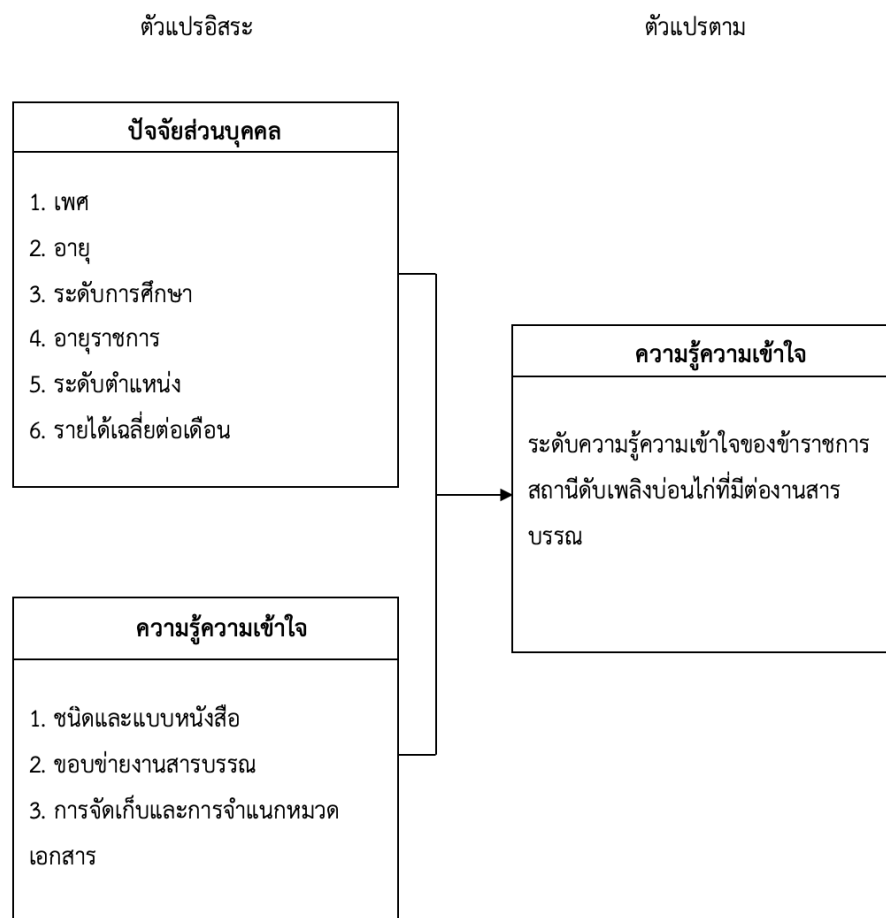
ยศวดี งามสะอาด (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา:สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขและนำเสนอแนวทางแก่ผู้บริหารได้พิจารณาวางแผนปรับปรุง องค์ประกอบการทำงานหรือส่งเสริมปัจจัยการทำงานต่างๆ เพื่อพัฒนาระบบและบุคลากรให้เกิด ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์พบว่า บุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่สารบรรณส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21-30 ปี มีระยะเวลาการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นเวลานาน 1-2 ปี มีจำนวนเวลาการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉลี่ยในแต่ละวัน 3-4 ชั่วโมง และมีฟังก์ชันที่ใช้งานมากที่สุด เป็นการลงทะเบียนรับหนังสือ ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารบรรณ อิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีลำดับดังนี้ ด้านทรัพยากรของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการใช้งานของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ด้านประสิทธิภาพการใช้งานของระบบ สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์และด้านการฝึกอบรมการใช้งานของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.32, 3.16, 3.16 และ 2.78 ตามลำดับ

ฐานิกา ชูแก้ว และสมเกียรติ สายธนู (2557) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานสารบรรณของเทศบาลตำบลปะลูลู เริ่มตั้งแต่การจัดทำหนังสือราชการ การรับหนังสือราชการ การส่งหนังสือ

ราชการ การยืมหนังสือราชการ การเก็บ หนังสือราชการ และการทำลายหนังสือราชการ โดยศึกษาจากเอกสาร การสังเกต การใช้แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยกลุ่มผู้ให้บริการ จำนวน 10 คน และกลุ่มผู้รับบริการจำนวน 18 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติผลการศึกษาพบว่า การจัดทำหนังสือราชการ เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญด้านระบบงานสารบรรณ และ ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม ขาดการพัฒนาเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ การรับหนังสือราชการ หนังสือ ราชการจากหน่วยงานราชการภายนอกเข้ามาล่าช้า การรับผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) บางครั้งไม่สามารถรับได้ เนื่องจากระบบInternet ชัดข้อง การส่งหนังสือราชการ มีหลายวิธีที่รวดเร็ว ทันต่อเวลา เช่น การส่งผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) แต่ยังไม่ได้นำมาใช้แพร่หลายในทุกส่วนราชการ การเก็บหนังสือราชการ เก็บไม่ตรงแฟ้ม ไม่มีการแยกประเภทให้เป็นหมวดหมู่ ไม่มีการกำหนดรหัสแฟ้ม ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเก็บ การยืมหนังสือราชการ เป็นการยืมด้วยวาจา ไม่มีการบันทึกในสมุดทะเบียนคุมหนังสือราชการทำให้เกิด การสูญหายของหนังสือราชการ และยากแก่การค้นหา การทำลายหนังสือราชการไม่มีการจัดทำบัญชีหนังสือราชการเพื่อขอทำลาย เจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำลายหนังสือราชการ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 48 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ระดับตำแหน่งงาน 5. อายุราชการ 6. รายได้

ส่วนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับงานสารบรรณของสถานีดับเพลิงบ่อนไก่อ โดยคำถามเกี่ยวข้องกับชนิดและแบบหนังสือราชการ ขอบข่ายงานสารบรรณ การจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร วิธีการให้คะแนนแต่ละคำตอบมีลักษณะเป็นแบบสอบถามตามมาตรประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจ

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5
มาก	มีค่าเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนต่ำสุดถึงสูงสุด คือ 1-5 คะแนน ซึ่งกำหนดความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้นตามสูตรดังนี้

$$\text{ความกว้างแต่ละชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

1. ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ระดับตำแหน่งงาน 5. อายุราชการ 6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องาน สารบรรณ ประกอบด้วย 1. ชนิดและแบบหนังสือราชการ 2. ขอบข่ายงานสารบรรณ 3. การจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการดังนี้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ความถี่ (Frequency) พร้อมอธิบายข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสารบรรณสถานับเพลิงบ่อนไก่ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับชนิดและแบบหนังสือราชการ ขอบข่ายงานสารบรรณ และการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณทั้ง 3 ด้าน พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจในภาพรวมของด้านชนิดและแบบหนังสือราชการอยู่ในระดับมาก ด้านขอบข่ายงานสารบรรณอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ มงคล กาแก้ว (2558) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงคลองเตยที่มีต่องานสารบรรณทั้ง 3 ด้าน พบว่าในภาพรวมด้านชนิดและแบบหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง ด้านขอบข่ายงานสารบรรณอยู่ในระดับน้อย และด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารอยู่ในระดับน้อยที่สุด สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านชนิดและแบบหนังสือราชการ อยู่ในระดับมาก ชนิดและแบบหนังสือราชการเป็นสิ่งที่ข้าราชการทุกคนเมื่อเข้ามารับราชการหรืออยู่ในระบบราชการ จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ตั้งแต่เริ่มต้นในการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ โดยการผ่านการปฐมนิเทศ และการอบรมข้าราชการใหม่ ทำให้ทุกคนพอมีความรู้พื้นฐานด้านชนิดและแบบหนังสือราชการ และพอเข้าใจในการที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ มงคล กาแก้ว (2558) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงคลองเตยที่มีต่องานสารบรรณ พบว่าในด้านชนิดและแบบหนังสือราชการ ระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานับเพลิงคลองเตยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านขอบข่ายงานสารบรรณ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากข้าราชการสถานับเพลิงบ่อนไก่ส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับตำแหน่งปฏิบัติงาน และชำนาญงาน ตามลำดับ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมรรถภาพทางด้านร่างกายเป็นหลัก ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้อง

กับสาธารณภัย ตรวจสอบและรับแจ้งเหตุ ดำเนินการด้านการระงับอัคคีภัยและสาธารณภัยอื่นๆ และจัดเตรียมดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนยานพาหนะต่างๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมทั้งการสำรวจแหล่งน้ำ และการจราจร ไม่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานสารบรรณตลอดเวลาเหมือนข้าราชการในส่วนอื่น จึงอาจมีความรู้ความเข้าใจในด้านการสารบรรณไม่มากนัก แต่ก็ยังพอทราบบ้างในระดับปานกลาง แต่ด้วยปัญหาทางด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้น อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของทุกฝ่าย เพราะหากในหน่วยงานใดที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 จะต้องทราบถึง ชนิดและแบบหนังสือราชการแล้ว ต้องทราบว่าวิธีการผลิตหรือจัดทำเอกสารราชการ การรับ-ส่งหนังสือราชการ การจัดเก็บหนังสือราชการ การยืมหนังสือราชการ และการทำลายหนังสือราชการ อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในหน่วยงานจะทราบและมีความเชี่ยวชาญในเรื่องทั้งหมดนี้ หากไม่ได้ปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน หรือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ วงศ์ประพฤติกิตติ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาดำเนินงานสารบรรณโรงเรียนตาลชุมพัฒนา อำเภอด่านช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 สภาพปัจจุบันพบว่า การปฏิบัติงานการรับ-ส่งหนังสือ การติดต่อหนังสือ การเก็บรักษา การทำลายหนังสือ การให้บริการ ไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 ส่งผลทำให้การดำเนินงานสารบรรณไม่เป็นปัจจุบัน ให้บริการล่าช้าไม่คล่องตัว

3. ด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุเกิดจาก ข้าราชการสถานีดับเพลิงป้องกันส่วนใหญ่เป็นพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับปฏิบัติงานและชำนาญงาน ตามลำดับ การปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องในด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารโดยตรง การจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารในสถานีนั้น เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานธุรการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานิกา ชูแก้ว และสมเกียรติ สายธนู (2557) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานสารบรรณของเทศบาลตำบลปะลูลู พบว่าการจัดทำหนังสือราชการ เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญด้านระบบงานสารบรรณ และไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม ขาดการพัฒนาเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ การรับหนังสือราชการ หนังสือราชการจากหน่วยงานราชการภายนอกเข้ามาล่าช้า การรับผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) บางครั้งไม่สามารถรับได้ เนื่องจากระบบInternetขัดข้อง การส่งหนังสือราชการมีหลายวิธีที่รวดเร็ว ทันต่อเวลา เช่นการส่งผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) แต่ยังไม่ได้นำมาใช้แพร่หลายในทุกส่วนราชการ การเก็บหนังสือราชการเก็บไม่ตรงแฟ้ม ไม่มีการแยกประเภทให้เป็นหมวดหมู่ ไม่มีการกำหนดรหัสแฟ้ม ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเก็บ การยืมหนังสือราชการเป็นการยืมด้วยวาจา ไม่มีการบันทึกในสมุดทะเบียนคุมหนังสือราชการ ทำให้เกิดการสูญหายของหนังสือราชการ และยากแก่การค้นหา การทำลายหนังสือราชการไม่มีการจัดทำบัญชีหนังสือราชการเพื่อขอทำลาย เจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำลายหนังสือราชการ

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณ”
ผลการวิจัยสรุป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณด้านชนิดและแบบหนังสือราชการ พบว่าการทำหนังสือภาษาต่างประเทศที่ใช้กระดาษตราครุฑ ข้าราชการภายในสถานีดับเพลิงบ่อนไก่อมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยที่สุด อาจจะด้วยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้นไม่ได้ใช้เกี่ยวกับทางด้านภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ขาดทักษะความรู้ความเข้าใจในด้านภาษา
2. ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณด้านขอบข่ายงานสารบรรณ พบว่าภายในสถานีดับเพลิงบ่อนไก่อมีบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านงานสารบรรณน้อยกว่าจำนวนงานที่ต้องทำ จึงควรจัดหาเจ้าหน้าที่ขึ้นมาช่วยเพื่อให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอเหมาะสมต่อปริมาณงานที่ต้องทำ
3. ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ที่มีต่องานสารบรรณด้านการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสาร พบว่าการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กำหนดให้จัดเก็บเอกสารประเภท จัดซื้อ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานต่างๆ แบบแปลนสิ่งก่อสร้าง ซ่อมแซม ทะเบียนทรัพย์สิน ตลอดจนเอกสารในการประกวดราคา จ้างเหมาก่อสร้าง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ที่ดิน ที่ราชพัสดุ นั้น เจ้าหน้าที่สถานีดับเพลิงบ่อนไก่อมีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้อยู่ระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในหมวดนี้น้อยที่สุด เนื่องด้วยเจ้าหน้าที่อยู่ฝ่ายปฏิบัตินอกสถานที่เป็นส่วนใหญ่ จึงไม่มีความเกี่ยวเนื่องในด้านนี้ จะมีเพียงระดับหัวหน้าสถานี หัวหน้าชุดปฏิบัติการ และเจ้าหน้าที่ธุรการเท่านั้นที่ต้องดูแลในเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจที่มีต่องานสารบรรณของข้าราชการสถานีดับเพลิงอื่นๆ ในสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ และพัฒนาต่อยอดงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพ
2. ควรมีการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบงานสารบรรณสถานีดับเพลิงบ่อนไก่ เพื่อให้ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสารบรรณทั้ง 3 ด้าน คือ ชนิดและแบบหนังสือราชการ ขอบข่ายงานสารบรรณ และการจัดเก็บและการจำแนกหมวดเอกสารเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ฐานิกา ชูแก้ว และสมเกียรติ สายธนู. (2557, มกราคม-มิถุนายน). “การพัฒนางานสารบรรณของเทศบาลตำบลปะลูลู อำเภอสู่โขงปาดิ จังหวัดนราธิวาส”. วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย. 9(16), 71.
- ธวัตรชัย เดนชา และคณะ. (2558, พฤษภาคม-สิงหาคม). “ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง เลขยกกำลัง ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนด้วยวิธีการแบบเปิด”. วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University บัณฑิตวิทยาลัย. 8(2), 1722.
- ธงชัย ดิยง. (2560). ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร. ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ทรงศักดิ์ วงศ์ประพฤตติ. (2548). การพัฒนาการดำเนินงานสารบรรณโรงเรียนตาลชุมพัฒนา อำเภอดาลชุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2550). จัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : แสงดาว.
- มุกดา เชื้อวัฒนา. (2548). รายงานประสบการณ์ในการพัฒนางานสารบรรณ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล. งานบริหารและธุรการ สำนักงานคนบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มงคล กาแก้ว. (2558). ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสถานดับเพลิงคลองเตยที่มีต่องานสารบรรณ. ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ยศวดี งามสะอาด. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการพึงพอใจในการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รุ่งทิพย์ วุฒิคัมภีร์. (2555). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเมื่อนำระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มาพัฒนางานสารบรรณ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมถวิล ผลสะอาด. (2555). การรับรู้ของประชาชนที่มีต่องานบริการด้านสาธารณสุขของเทศบาลตำบลวังเย็น อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง(พนัสนิคม) คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา)
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Factors affecting the decision to study in Program
in Communication Arts (Trilingual), Faculty of
Communication Arts, Rambhai Barni Rajabhat University

อังศุมาริน สุชัยรัตนโชค

Aungsumarin Suchairatanachoke

ภุริพัฒน์ แก้วตาธนาวัฒนา

Puripat Kaewtathanawatthana

เหมือนฝัน คงสมแสง

Muanfun Kongsomsawang

ทอมมี่ เจนเซน

Tommy Jensen

สรียาภา คันธวัลย์

Sariyapa Kantawan

ดารุณี พละการ

Darunee Palakan

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ และสถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 351 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการเลือกโรงเรียนเฉพาะในเขตอำเภอเมือง เนื่องจากเป็นเขตการศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของ Krejcie and Morgan การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ปัจจัยด้านหลักสูตร พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเองในอนาคตเป็นอันดับแรก ถัดมาคือหลักสูตรตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีหลักสูตรตรงกับความสามารถและความถนัด และตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อ ตามลำดับ และปัจจัยสุดท้าย คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สอดคล้องกับลักษณะงานทางบ้าน

2. ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลอันดับแรกคือ ต้องการใช้ความรู้หรือ คุณวุฒิไปใช้ในการทำงาน ต้องการศึกษาค้นคว้าด้านวิชาการ ต้องการความรู้เพิ่มเติมในด้านนี้ ต้องการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านนี้ ตามลำดับ และปัจจัยสุดท้าย คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถ

3. ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย พบว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ เป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด จากนั้นคือมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเรียน ตามลำดับ และปัจจัยสุดท้าย คือ ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับจากสังคม

4. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่านักเรียนทราบข่าวการรับสมัครจากครูแนะแนวของโรงเรียน เป็นอันดับแรก มีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ของหลักสูตรอย่างทั่วถึง ทราบข่าวการแนะนำหลักสูตร โดยฝ่ายแนะแนวร่วมกับมหาวิทยาลัยในการรับสมัครนักศึกษาประเภทโควตา และประเภทรับสมัครตรง ผ่านพับใบปลิวการประชาสัมพันธ์รับสมัครของหลักสูตรมีความชัดเจน ตามลำดับ และปัจจัยสุดท้าย คือ ทราบข่าวการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การรับสมัครจากเพื่อน/ รุ่นพี่/ญาติ/คนรู้จัก

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ต่อมาคือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และลำดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านหลักสูตร

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ, หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา)

Abstract

This survey research aimed to study factors affecting the decision to study in Program in Communication Arts (Trilingual), Faculty of Communication Arts, Rambhai Barni Rajabhat University to the gender, age, class level, major, family income per month, brothers and sisters are studying and current residences. The sample of the study was 351 high school students in Chanthaburi Province in the 2020 academic year. Use purposive sampling by selecting a specific school in Mueang Chanthaburi District, as the largest number of high school students. The size of the samples was determined using the Krejcie and Morgan Table. Analysis of data for frequency, percentage, average, standard deviation.

The results showed that Factors affecting the decision to study in Program in Communication Arts (Trilingual), Faculty of Communication Arts, Rambhai Barni Rajabhat University, are divided into 4 factors as follows:

1. Curriculum factors; First of all, found that the factors could support the students' advancement in the future. Secondly, it could meet the businesses' requirements and respond to the skills and capabilities of the students and the students' decision of their further studies. Finally, it consistent with the family business.

2. Educational purpose factors; we found that the first factor in the study was that need educators to study academic knowledge and to learn more about this field. Want to graduate with a bachelor's degree in this field, and the last factor is to be knowledgeable.

3. Reputation and the role of the university factors; it found that the university had adequately allocated scholarships to students, the most effective factor, and then the standard and ready to manage education. The final factor is that the university's alumni are well-known and socially recognized individuals.

4. Course publicity factors; found that students first knew the news of the admissions from the school's guidance teachers, the various aspects of the course were thoroughly promoted, the guidance was in conjunction with the university in the recruitment of students, quotas and direct admissions, the brochure, the course's publicity leaflet was clear, and the final factor was the news of the course's publicity. Recruiting from friends, seniors, relatives, and acquaintances.

Based on the findings, the most important factor is the reputation and role of the university, the second is the educational purpose factor, the course publicity factor, and the last one is the curriculum factor.

Keywords: Factors affecting the decision to study, Program in Communication Arts (Trilingual)

ที่มาและความสำคัญ

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การมีความรู้ในภาษาที่สองและภาษาที่สาม ถือเป็นข้อได้เปรียบในการประกอบอาชีพในอนาคต ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาท และความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ จึงถูกบรรจุให้เป็นภาษาที่ต้องเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา เพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีสมรรถภาพ เพื่อใช้ในการสื่อสารกับทุกชาติทุกภาษาได้ พื้นฐานที่สำคัญคือนักเรียนไทยจะต้องฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ อย่างน้อยก็ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ต่อมาในปัจจุบันเป็นยุคที่ประเทศจีนกำลังก้าวขึ้นมามีอิทธิพลระดับโลกมากขึ้น ส่งผลให้ภาษาจีนเองก็ค่อยๆ เริ่มจะกลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากขึ้น เช่นเดียวกันส่วนหนึ่งเนื่องจากจีนเป็นประเทศขนาดใหญ่ที่กำลังการผลิตสูง เพราะฉะนั้นการทำธุรกิจกับจีนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ใช่แค่เรื่องของการผลิตเพียงอย่างเดียว แต่ยังแสดงออกถึงระบบเศรษฐกิจที่มีโอกาสเติบโตมากขึ้นอีกด้วย ดังนั้นภาษาจีนจึงกลายเป็นภาษาสำคัญที่หากมีโอกาสก็จำเป็นต้องเริ่มต้นศึกษาให้ได้มากที่สุด ความสำคัญของการเรียนภาษาจีนไม่ใช่แค่การติดต่อสื่อสารด้านการค้าเพียงอย่างเดียว แต่การที่มีความรู้ด้านภาษาที่สองและภาษาที่สามนั้น อาจช่วยให้เราสามารถเจริญเติบโตในหน้าที่การงานได้ดีกว่า

ในปี พ.ศ.2559 ได้มีการพัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สองภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ขึ้น และได้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้บริบทการสื่อสารยุคดิจิทัล การสื่อสารที่ไร้พรมแดน ภาษาที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ณ ปัจจุบัน และในปี พ.ศ.2564 ถือเป็นอีกพัฒนาการหนึ่งของหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สองภาษา) ได้ปรับปรุงให้เป็นหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) โดยคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และผู้เรียน ได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรฯ นี้ โดยพัฒนาให้มีแขนงวิชาที่ทันสมัยต่อสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้น คือ แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และยังให้ความสำคัญกับการ การเรียนการสอนทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและผู้เรียน ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ เป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการไป

ประกอบอาชีพ ดังนั้น หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) จึงมุ่งเน้นในการผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในระดับท้องถิ่น และในระดับสากล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
4. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
5. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ออปเพนเฮม (1979) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ คือ การพิจารณาไตร่ตรองสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ

ความสำคัญของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการพิจารณาหาทางเลือกที่มีอยู่จากหลายทางเลือก โดยสามารถเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้ ดังนั้นการตัดสินใจจึงเป็นหน้าที่ที่บ่งบอกถึงแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้ที่ทำการตัดสินใจนั้นจะต้องมีหลักการและเหตุผล มีเจตคติและวิจาร์ญาณที่ดีเนื่องจากการตัดสินใจเป็นวิธีที่สามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การตัดสินใจจึงมีความสำคัญ (วรพจน์ บุษราคัมวดี, 2551: 109) ดังนี้

- 1) มีทางเลือกหลายทาง การตัดสินใจเพื่อในกรณีที่ทางเลือกมีหลายทางเลือกอาจจะต้องอาศัยดุลพินิจส่วนตัวของบุคคลเพื่อการตัดสินใจซึ่งการมีหลายทางเลือกนั้นอาจตัดสินใจผิดพลาดขึ้นได้ ดังนั้น จึงต้องอาศัยเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมในด้านต่างๆ เข้ามาช่วยเพื่อทำการตัดสินใจ

2) การมีข้อมูลเป็นจำนวนมากในการตัดสินใจ หากบุคคลนำดุลยพินิจส่วนตัวมาใช้ในการตัดสินใจบ่อยครั้งอาจเกิดโอกาสผิดพลาดและขาดความรอบคอบได้ เนื่องจากไม่สามารถนำข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดมาพิจารณาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

3) เพื่อลดความขัดแย้ง เนื่องจากพื้นฐานความรู้รวมทั้งประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการตัดสินใจถ้าหากไม่อาศัยหลักเกณฑ์หรือเครื่องมือที่เหมือนกันมาทำการตัดสินใจแล้ว อาจจะทำให้การตัดสินใจแตกต่างกันออกไปจนทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้

4) เพื่อลดความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนในการตัดสินใจของบุคคลที่ปราศจากกฎเกณฑ์หรือเครื่องมือ ดังนั้นการตัดสินใจโดยใช้เครื่องมือที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยโอกาสของการตัดสินใจที่ผิดพลาดลดลงได้

กระบวนการตัดสินใจ เป็นการกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งในการตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการดังกล่าวนี้ เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจจึงมีอยู่หลายรูปแบบ ดังนี้

ออฟเพนเฮม (1979) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจนั้นสามารถแบ่ง ได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ

- 1) การตระหนักถึงปัญหาหรือสถานการณ์ที่มีตัวเลือกเกิดขึ้น
- 2) พิจารณาและไตร่ตรองทางเลือก
- 3) เลือกทางเลือกที่ดีและมีปัญหาน้อยที่สุด
- 4) ตัดสินใจบนพื้นฐานของทางเลือก
- 5) ยอมรับกับผลที่ตามมาของการตัดสินใจ
- 6) ประเมินผลการตัดสินใจ

จากการศึกษาผลการวิจัยของ ยศศักดิ์ ทองสุข (2551) พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเองในอนาคตเป็นอันดับแรก ถัดมาคือหลักสูตรตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีหลักสูตรตรงกับความสามารถและความถนัด และตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อตามลำดับ ปัจจัยสุดท้าย คือสาขาช่างไฟฟ้าสอดคล้องกับลักษณะงานทางบ้าน ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลลำดับแรกคือ ต้องการใช้ความรู้หรือคุณวุฒิไปใช้ในการทำงาน ต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการความรู้เพิ่มเติมในด้านนี้ และสุดท้ายคือต้องการมีความรู้ความสามารถ ตามลำดับ ด้านชื่อเสียงและบทบาทของโรงเรียนพบว่าโรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด จากนั้นคือมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทันสมัยทางวิชาการ มีความพร้อมในการจัดการศึกษา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ตามลำดับ และผลการวิจัยของ ธนวรรณ รักอยู่ (2557) พบว่า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) การประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึง เช่น อินเทอร์เน็ต Facebook วิทยุกระจายเสียง ป้ายประกาศ เคเบิลทีวี เป็นต้น มากที่สุด ($\bar{x} = 4.10$) รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.04$) มีกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยแสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษาการร่วมประกวด และแข่งขันกีฬากับสถาบันต่างๆ ($\bar{x} = 4.03$) โดยมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x} = 3.93$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์และการแนะแนวการรับสมัคร การให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจนจึงส่งผลให้นักศึกษาเข้าศึกษาได้ตรงตามความต้องการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉพาะโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3,678 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie, R.V., & Morgan, D.W., 1970: 607) ที่มีความเชื่อมั่น 95% จำนวน 351 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Checklist) ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ และสถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 20 ข้อ โดยแบบข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ที่มีลำดับการเลือกตอบเป็น 5 ระดับ คือ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของข้อคำถามแต่ละข้อ หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ (IOC: Index of Item Object Congruence) ตั้งแต่ 0.5 - 1.0 (Rorinelli and Hambleton, 1977)

- นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment) ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมค่าตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ดี (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2553: 240) ค่า Item Total Correlation รายข้อมีค่าตั้งแต่ .40-.65

- การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงสูง (Cronbach et al, 1972)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ และสถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 คน (n=351) ประกอบด้วย เพศ และชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	201	57.27
หญิง	150	42.73
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.1 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 57.27 เป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.73

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0.00
15 ปี	64	18.23
16 ปี	140	39.89
17 ปี	126	35.90
18 ปี	20	5.70
18 ปีขึ้นไป	1	0.28
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.2 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง อายุ 16 ปี มากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 39.89 รองลงมา คือ อายุ 17 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 ลำดับต่อมา คือ อายุ 15 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 ลำดับต่อมา คือ อายุ 18 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 และน้อยที่สุด คือ อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.28

ตารางที่ 1.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษาปีที่ 4	70	19.94
มัธยมศึกษาปีที่ 5	191	54.42
มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	25.64
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.3 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามระดับชั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 54.42 รองลงมา คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64 และน้อยที่สุด คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
วิทย์-คณิต	17	4.84
ศิลป์คำนวณ	52	14.82
ศิลป์ภาษา	260	74.07
อื่นๆ	22	6.27
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.4 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเรียนในแผนการเรียนศิลป์ภาษามากที่สุด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.07 รองลงมา คือ เรียนในแผนการเรียนศิลป์คำนวณ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.82 ลำดับต่อมา คือ เรียนในแผนการเรียนอื่นๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.27 และน้อยที่สุด เรียนในแผนการเรียนวิทย์-คณิต จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.84

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	0.57
5,001-10,000 บาท	26	7.41
10,001-15,000 บาท	55	15.67
15,001-20,000 บาท	48	13.67
20,001-25,000 บาท	50	14.25
25,001 บาทขึ้นไป	170	48.43
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.5 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 48.43 รองลงมา คือ มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ลำดับต่อมาก็คือ มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ลำดับต่อมาก็คือ มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 ลำดับต่อมาก็คือ มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 5,001-10,000

บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.57

ตารางที่ 1.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่

จำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่มี	141	40.18
1 คน	145	41.30
2 คน	48	13.68
3 คน	11	3.13
มากกว่า 3 คน	6	1.71
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.6 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ 1 คนมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมา คือ ไม่มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 40.18 ลำดับต่อมาคือ มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ 2 คน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.68 ลำดับต่อมาคือ มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ 3 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และน้อยที่สุด มีจำนวนพี่น้องกำลังศึกษาอยู่ มากกว่า 3 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.71

ตารางที่ 1.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่

สถานที่พักอาศัยปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บ้านตนเอง	307	87.47
บ้านญาติ	8	2.28
หอพัก	14	3.98
อื่นๆ	22	6.27
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1.7 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 351 คน จำแนกตามสถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยที่บ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 87.47

รองลงมา คือ แพกอาศัยที่อื่นๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.27 ลำดับต่อมาคือ แพกอาศัยที่หอพัก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.98 และน้อยที่สุดคือ แพกอาศัยที่บ้านญาติ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.28

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยนำเสนอในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ	Mean	SD	แปลผล
ปัจจัยด้านหลักสูตร	3.53	0.97	มาก
ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา	3.94	0.92	มาก
ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย	4.05	0.75	มาก
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	3.90	0.91	มาก
รวม	3.85	0.89	มาก

จากตารางที่ 2.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.89) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายด้านในอันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.92) ลำดับต่อมาคือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.91) และปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับสุดท้าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.97)

ตารางที่ 2.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านหลักสูตร

ปัจจัยด้านหลักสูตร	Mean	SD	แปลผล
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความสามารถและความถนัด	3.54	0.92	มาก
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ	3.40	1.03	ปานกลาง
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.79	0.89	มาก
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สามารถส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเองได้ในอนาคต	3.92	0.89	มาก
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สอดคล้องกับลักษณะงานของที่บ้าน	3.00	1.14	ปานกลาง
รวม	3.53	0.97	มาก

จากตารางที่ 2.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายข้อในอันดับที่ 1 คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สามารถส่งเสริมความก้าวหน้าของ

ตนเองได้ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.89) ในอันดับที่ 2 คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.89) ในอันดับที่ 3 คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความสามารถและความถนัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.92) ในอันดับที่ 4 คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.03) และในอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สอดคล้องกับลักษณะงานของทางบ้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.14)

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา

ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา	Mean	SD	แปลผล
ต้องการมีความรู้ความสามารถในด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน)	3.56	1.02	มาก
ต้องการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านนิเทศศาสตร์ (สามภาษา)	3.67	0.99	มาก
ต้องการศึกษาความรู้ด้านวิชาการในเรื่องการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน)	4.08	0.87	มาก
ต้องการใช้ความรู้หรือคุณวุฒิออกไปทำงานด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน)	4.31	0.82	มาก
ต้องการความรู้เพิ่มเติมในศาสตร์ด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) ที่ตัวเองสนใจเป็นพิเศษ	4.08	0.89	มาก
รวม	3.94	0.92	มาก

จากตารางที่ 2.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายข้อในอันดับที่ 1 คือ ต้องการใช้ความรู้หรือคุณวุฒิออกไปทำงานด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.82) ในอันดับที่ 2 คือ ต้องการศึกษาค้นคว้าด้านวิชาการในเรื่องการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.87) ในอันดับที่ 3 คือ ต้องการความรู้เพิ่มเติมในศาสตร์ด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) ที่ตัวเองสนใจเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.89) ในอันดับที่ 4 คือ ต้องการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านนิเทศศาสตร์ (สามภาษา) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.99) และในอันดับสุดท้าย คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถในด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 1.02)

ตารางที่ 2.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย	Mean	SD	แปลผล
มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ	4.08	0.76	มาก
ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับจากสังคม	3.79	0.83	มาก
มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา	4.12	0.71	มาก
มหาวิทยาลัยมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเรียน	4.05	0.71	มาก
มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ	4.19	0.72	มาก
รวม	4.05	0.75	มาก

จากตารางที่ 2.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย มี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายข้อในอันดับที่ 1 คือ มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72) ในอันดับที่ 2 คือ มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.71) ในอันดับที่ 3 คือ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.76) ในอันดับที่ 4 คือ มหาวิทยาลัยมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.71) และในอันดับสุดท้าย คือ ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับจากสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 2.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	Mean	SD	แปลผล
ทราบข่าวการแนะนำหลักสูตร โดยฝ่ายแนะแนวร่วมกับมหาวิทยาลัยในการรับสมัครนักศึกษาประเภทโควตา และประเภทรับสมัครตรง	3.89	0.85	มาก
มีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ของหลักสูตรอย่างทั่วถึง เช่น อินเทอร์เน็ต Facebook วิทยุกระจายเสียง ป้ายประกาศ เคเบิลทีวี เป็นต้น	4.06	0.83	มาก
ทราบข่าวการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การรับสมัครจากเพื่อน/รุ่นพี่/ญาติ/คนรู้จัก	3.70	1.03	มาก
ทราบข่าวการรับสมัครจากครูแนะแนวของโรงเรียน	4.14	0.91	มาก
ผ่านพบไปปลิวการประชาสัมพันธ์รับสมัครของหลักสูตร มีความชัดเจน	3.71	0.94	มาก
รวม	3.90	0.91	มาก

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายข้อในอันดับที่ 1 คือ ทราบข่าวการรับสมัครจากครูแนะแนวของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.91) ในอันดับที่ 2 คือ มีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ของหลักสูตรอย่างทั่วถึง เช่น อินเทอร์เน็ต Facebook วิทยุกระจายเสียง ป้ายประกาศ เคเบิลทีวี เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.83) ในอันดับที่ 3 คือ ทราบข่าวการแนะนำหลักสูตรโดยฝ่ายแนะแนวร่วมกับมหาวิทยาลัยในการรับสมัครนักศึกษาประเภทโควตา และประเภทรับสมัครตรง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.85) ในอันดับที่ 4 คือ แผ่นพับใบปลิวการประชาสัมพันธ์รับสมัครของหลักสูตรมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.94) และในอันดับสุดท้าย คือ ทราบข่าวการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การรับสมัครจากเพื่อน/ รุ่นพี่/ญาติ/ คนรู้จัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 1.03)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผล โดยมีประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้

1. ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ มหาวิทยาลัยจัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา การบริการจัดหาแหล่งทุนศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีภาพลักษณ์ที่ดีและมีความมีชื่อเสียงมายาวนานกว่า 48 ปี มีคณะที่เปิดสอนทั้งหมด 11 คณะ ที่ตอบสนองความต้องการในการศึกษาต่อครบทุกด้าน ตามความถนัดและความสนใจ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ ทำให้เชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จึงส่งผลให้ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย มีคะแนนสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี เพชรโชติ, 2560 ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ต้องการใช้ความรู้หรือคุณวุฒิออกไปทำงานด้านการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว หรือด้านการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่ และภาษาที่สาม (ภาษาจีน) ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและการมีงานทำ หรือมีอาชีพเป็นสิ่งที่ควบคู่กันโดยเฉพาะในปัจจุบันการศึกษาได้รับการเชื่อถือเป็นบันไดสู่โอกาสมีงานทำเพื่อเลี้ยงชีพตัวเอง การเลือกสาขาวิชาเรียนที่ตรงกับอาชีพที่ต้องการเป็นวิธีการเข้าสู่สาขาอาชีพที่ต้องการจะทำในอนาคต ดังนั้นปัจจัยด้านความมุ่งหมายทางการศึกษาเกี่ยวข้องกับการนำความรู้หลังจากจบการศึกษาไปใช้การทำงาน

และพัฒนาตนเองเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยศศักดิ์ ทองสุข, 2551 ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้ากำลังโรงเรียนเทคโนโลยีสยาม

3. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ทราบข่าวการรับสมัครจากครูแนะแนวของโรงเรียน การบริหารจัดการงานแนะแนว การกำหนดบทบาทของครูแนะแนว และการวางแผนการแนะแนว ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อ เพราะในแต่ละโรงเรียนจะมีการแนะแนวอาชีพสู่อานาคต มีกิจกรรมให้ข้อมูลกับอาชีพที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีกิจกรรมให้ข้อมูลเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และงานอาชีพในประเทศไทย มีกิจกรรมให้ข้อมูลงานอาชีพ มีกิจกรรมให้ข้อมูลแนวโน้มลักษณะกลุ่มงานอาชีพในระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ มีกิจกรรมให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ เจษฎากุลทวิ, 2563 ได้ศึกษาระบบการบริหารงานแนะแนว แบบมุ่งอนาคตในสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

4. ปัจจัยด้านหลักสูตร หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) (แขนงวิชาการสื่อสารและธุรกิจการท่องเที่ยว และแขนงวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัลและสื่อใหม่) สามารถส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเองได้ในอนาคต ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ปรับเปลี่ยนในด้านภาษาและปรับสาขาวิชาให้ทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น เมื่อผู้เข้าศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็สามารถประกอบอาชีพได้ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) เมื่อจบไปแล้วสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ รักอยู่, 2557 ได้ศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีของนักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา 2556

.....

บรรณานุกรม

- ธนวรรณ รักอยู่. (2557). การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีของนักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา 2556. (วิทยานิพนธ์ปริญญา) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, สาขาวิชาการจัดการ, หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2553). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ยูเออนด์ไอ อินเตอร์ มีเดีย จำกัด
- ยศศักดิ์ ทองสุข. (2551). ปัจจัยที่ส่งต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา, ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต.

- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2551). องค์การและการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมเกียรติ เจษฎากุลทวี. (2563). ระบบการบริหารงานแนะแนวแบบมุ่งอนาคตในสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(2), 269-288.
- สมศรี เพชรโชติ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี 11(3), 168-184.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (2563). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2563 จาก http://data.bopp-obec.info/emis/school.php?Area_CODE=101717
- Cronbach, L.J., Gleser, G.C., Nanda, H., Rajaratnam, N. (1972). The Dependability of Behavioral Measurements. New York: Wiley.
- Krejcie, R.V., and Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.
- Oppenheim, A. N. (1966), Questionnaire design and attitude measurement. (2nd ed.). New York: Basic Book.
- Rorinelli, R.J. and Hambleton, R.K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion referenced test item validity. Dutch Journal of Educational Research. 2. 49-60.

การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริม
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
ในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี

THE DEVELOPMENT OF THINKING ACTIVITY
PACKAGE FOR ENHANCING MANAGEMENT
EXPERIENCES OF EARLY CHILDHOOD IN LOCAL
ORGANIZATION, CHANTHABURI

นภัส ศรีเจริญประมง¹

วราลิ ถนอมชาติ²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด ผู้เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแก้ว จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ประกอบด้วย 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 การพัฒนาต้นแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ช่วงที่ 2 การทดลองใช้ต้นแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ และช่วงที่ 3 การวิเคราะห์และปรับชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และระยะที่ 2 การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. จากการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเมื่อนำมาทดลอง พบว่า ชุดกิจกรรมทักษะการคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.86/82.85

¹ อาจารย์ ภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วของกลุ่มทดลอง สูงกว่าคะแนนทักษะความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมทักษะการคิด , ทักษะการคิด , การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

Abstract

The purposes of this research were; 1) to promote a learning management experiences of early childhood in local organization, Chanthaburi base on 80/80 2) to study the results of thinking activity package for enhancing management experiences of early childhood in local organization, Chanthaburi and; 3) to study the satisfaction of teacher toward to the thinking activity package by to promote thinking skills. The research participants were 30 early childhood in Bankeaw school. The research consisted of 2 phases: 1) the development of thinking activity package for enhancing management experiences of early childhood in local organization, Chanthaburi consisting of 3 steps; (1) develop the thinking activity package model, (2) preliminary field study of the the thinking activity package model, and (3) analysis and revision of the thinking activity package, and 2) the conclusion of the research results.

The findings were as follows:

1. The results of thinking activity package for enhancing management experiences of early childhood attained the efficiency index at 81.86/82.85

2. The results of the analysis of the effectiveness of thinking activity package using t-test showed that the post-test scores of the experimental group were significantly different the pre-test scores of the experimental group at the level of .01

3. After using thinking activity package; The satisfaction of the teacher was at the high level of satisfaction.

Keywords: thinking activity package, thinking skills, management experiences of early childhood

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนในทุกระดับชั้นจำเป็นต้องเตรียมให้พร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองและพลโลกที่มีความรู้ มีทักษะในการปรับตัว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ซึ่งทักษะการคิดถือเป็นหัวใจของพัฒนาการของมนุษย์ในการที่จะพัฒนาตนเองให้ทันกับโลกในยุคที่มีความเปลี่ยนแปลงไป ทักษะการคิดถือเป็นหัวใจของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเด็กปกติและเด็กพิเศษทุกคนควรได้รับการประเมินและส่งเสริมทักษะการคิด เพื่อให้เขาประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในการเรียนรู้และอยู่รอดทั้งในวันนี้และในอนาคต (ศศิภา จงรักโชคชัย, 2557)

จากยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ (คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561 : หน้า 37 - 38) นั้น จะเห็นได้ว่าเด็กในยุคปัจจุบันและอนาคตจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทั้งทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ทั้งหมดนี้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาครูในยุคศตวรรษที่ 21 โดยครูต้องยึดหลัก “สอนน้อย เรียนมาก” กล่าวคือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ครูต้องตอบได้ว่าศิษย์ได้เรียนอะไรและเพื่อให้ศิษย์ได้เรียนสิ่งเหล่านั้น ครูต้องทำอะไร ไม่ทำอะไร ในสภาพเช่นนี้ ครูยังมีความสำคัญมากขึ้น ที่จะต้องปฏิบัติตนด้วยการไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กมีทักษะดังกล่าว (วิจารณ์ พานิช, 2555) ดังนั้นการพัฒนา กิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดให้กับเด็กโดยครูจึงเป็นสิ่งจำเป็น และจะช่วยส่งเสริมการปูพื้นฐานทางสมองที่ดีให้แก่เด็กต่อไปในทุกด้าน

การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้กับเด็กไทยในยุคปัจจุบันยังไม่ได้ได้รับความสนใจอย่างจริงจังและยังไม่มีมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม อาจเนื่องมาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมและการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยที่ผู้ใหญ่ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งกฎกติกา หรือข้อตกลงที่ถูกกำหนดขึ้นด้วยตนเอง ทำให้เด็กไม่ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการคิด (ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์ จารุชัยนิวัฒน์, 2561 : หน้า 3) นอกจากนี้กระบวนการคิดของเด็กไทยผ่านระบบการศึกษาที่ตกต่ำและล่าช้าส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก เรื่องดังกล่าวถือเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ทศนะเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ของเด็กไทยไว้มากมาย โดยในบทความของกลิ่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2556 : หน้า 1) ที่ได้กล่าวถึงและมองว่าการจัดการศึกษาที่ผ่านมาของเด็กไทยนั้น มีผลที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ อีกทั้งในปัจจุบันการศึกษายุค 4.0 เป็นการศึกษาในยุคฐานความรู้ที่จำเป็นต้องมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง โดยที่ไม่ต้องเลียนแบบหรือพึ่งพาต่างชาติ เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ทางความคิด ผลงานหรือนวัตกรรมขึ้นมาเองได้ (กันตวรรณ มีสมสาร และ กัญญา ศิลปะกิจยาน, 2561 : หน้า 172) จึงทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการที่จะต้องฝึกฝนและสอนทักษะการคิดในเชิงสร้างสรรค์ให้กับเด็ก เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ชูศักดิ์ ประเสริฐ (2556) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนแบบที่เรียนแต่ในห้อง ท่องจำหนังสือแบบนกแก้วนกขุนทอง เพียงเพื่อนำไปสอบแข่งขันเลื่อนขั้นสูงขึ้น นอกจากไม่เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงที่สามารถนำมาปฏิบัติ นำมาใช้ในชีวิตได้แล้ว ยังสร้างความเห็นแก่ตัวที่จะต้องเป็นผู้ชนะในคู่แข่งทางการศึกษา จึงเกิดภาวะที่เรียนหนังสือจนไม่รู้จักมนุษย์ ไม่รู้จักโลก

การพัฒนาคุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นนั้น ควรพัฒนาตั้งแต่ช่วงปฐมวัยเนื่องจากเป็นช่วงที่เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดและเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ (อรุณี- หรดาล, 2555 : หน้า 55) การจัดกิจกรรมพัฒนาการคิด จึงเป็นบทบาทหนึ่งของครูที่จะต้องจัดกิจกรรมขึ้น เพื่อฝึกทักษะการคิดให้กับเด็ก เนื่องจากการคิดนั้นเป็นกระบวนการไม่สามารถมองเห็นได้ง่าย จะเห็นได้ก็จากผลของการคิด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : หน้า 48) และเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิดให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย การจัดรูปแบบในการเรียนรู้หรือจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยการที่ครูใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และครูยังสามารถนำชุดกิจกรรมการคิดนี้ไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของตนเองในสถานศึกษา เนื่องจากชุดกิจกรรมทักษะการคิดนี้ช่วยให้เกิดการถ่ายทอดความคิดระหว่างการเรียน ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถในการเรียน ความสนใจและความถนัดทางการเรียนในเด็กแต่ละคน ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะการคิดในด้านของความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นกับเด็กในระดับปฐมวัย โดยการนำกิจกรรมมาเป็นสิ่งที่ต่อยอดทางความคิดให้กับเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้อย่างมีความเป็นรูปธรรม และมีรายละเอียดเพียงพอต่อการส่งเสริมให้ครูสามารถนำชุดกิจกรรมทักษะการคิดนี้ไปพัฒนาให้กับเด็กในระดับปฐมวัยของตนเองได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยเชิงพัฒนา โดยศึกษาและวิจัยกับเด็กปฐมวัยในสถานศึกษา จังหวัดจันทบุรี

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยในสถานศึกษาจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ โรงเรียนบ้านแก้ว จำนวน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแก้ว จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมทักษะการคิด

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดคล่องแคล่ว

3.2.2 ระดับความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย จะมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ของสถานศึกษานั้น ซึ่งจะเป็นหน่วยการสอนในช่วงของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งผู้วิจัยได้ไปศึกษาหน่วยการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยจากสถานศึกษาที่จะไปทำวิจัย

5. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้แบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

ช่วงที่ 1 การพัฒนาต้นแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิด ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาต้นแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิด ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร บทความ การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้วิจัยมองเห็นองค์ความรู้เกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและด้านความคิดคล่อง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม และวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ที่เป็นหน่วยการเรียนรู้และใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในสถานศึกษา

1.2 ผู้วิจัยสร้างชุดกิจกรรม และสร้างแบบวัดทักษะการคิดฯ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ศึกษาความต้องการของเด็กปฐมวัยที่เกี่ยวกับขอบข่ายเนื้อหา ประเภทและรูปแบบของชุดกิจกรรม สื่อประกอบการใช้ชุดกิจกรรม การวัดและประเมินผล การนำชุดกิจกรรมไปใช้ พร้อมทั้งศึกษาความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ ขอบข่ายเนื้อหา สื่อ การวัดและประเมินผล และการนำไปใช้ของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูล

เบื้องต้นที่ได้มาวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ และนำขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมของจันทร์จิรา รัตนไพบูลย์ (2549 : หน้า 48) และสุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ (2551 : หน้า 53 - 54) มาประยุกต์ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ การกำหนดหน่วย หัวเรื่องที่จะใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. ขั้นการวางแผน มีการกำหนดรายละเอียดของหน่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรม และรูปแบบการประเมิน

3. ขั้นการเลือกและผลิตสื่อวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อการสอนทั้งหมด

4. ขั้นการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม โดยนำชุดกิจกรรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ความถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ และกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน รวมทั้งให้ประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของชุดกิจกรรมทักษะการคิด

จากนั้นผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่ปรับปรุงแก้ไขในด้านความเหมาะสมจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาประสิทธิภาพ E1/E2 กับเด็กอนุบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดทักษะการคิดฯ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการวัดทักษะการคิดฯ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วในเด็กระดับชั้นอนุบาล

2. กำหนดวัตถุประสงค์ และสร้างแบบวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ที่ได้ประยุกต์จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ของทอร์เรนซ์ วอลลาซ โคแกน ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่ว

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ และนำขั้นตอนในการสร้างแบบวัดทักษะการคิดด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่ว จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ วิเคราะห์คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา คือ ค่า IOC เป็นเกณฑ์กำหนด

4. นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) โดยผู้วิจัยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้

5. ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิด

โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิดหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดรูปแบบคำถามจากเอกสาร โดยเกณฑ์การตรวจคะแนนระดับความพึงพอใจมี 5 ระดับ

1.3 ผู้วิจัยทำการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโดยใช้คำถาม
สถานการณ์ ทบทวนความรู้เดิม ให้เกิดทักษะความสามารถในการคิดกับเนื้อหาที่จะเรียนและใช้ชุด
กิจกรรมทักษะการคิดฯ

ขั้นกิจกรรม ผู้วิจัยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้ผู้เรียนออกมานำเสนอผลงาน และร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่ได้จาก
การทำและการเรียนรู้

ช่วงที่ 2 การทดลองใช้ต้นแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

ผู้วิจัยดำเนินการนำชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่เป็นตัวต้นแบบที่พัฒนาขึ้นมาปรับใช้ โดย
มีการดำเนินการ คือ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้วิจัยคัดเลือกเด็กและครู
ปฐมวัยในโรงเรียนบ้านแก้ว ใช้การเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย และได้ทำการศึกษาข้อมูล และเก็บข้อมูล
พื้นฐานทักษะการคิดของเด็กปฐมวัยในห้องเรียนและบริบทการสอนของครูในสถานศึกษา โดยการ
สังเกตพฤติกรรม และการสนทนาซักถาม ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการตามต้นแบบกระบวนการพัฒนา
ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ โดยมีขั้นตอนในการนำชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ มาใช้ดังนี้

1. ผู้เรียนทำแบบวัดทักษะก่อนการใช้ชุดกิจกรรมฯ
2. ศึกษาชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
3. ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามบัตรเนื้อหา และปฏิบัติตามในคู่มือ
4. ผู้เรียนทำกิจกรรมตามบัตรกิจกรรม โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกผลที่จะได้จากการทำ
กิจกรรม

5. ผู้เรียนทำแบบวัดทักษะหลังการใช้ชุดกิจกรรมฯ

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยวิธีการเชิง
คุณลักษณะ ซึ่งใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยมีรายละเอียด
ดังนี้

1. ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ผู้วิจัยใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้านความ
คิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นแบบวัดโดยใช้สถานการณ์ที่ให้ในรูปแบบของสถานการณ์
เดียวกันกับหลังใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

2. ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของครูและเด็กปฐมวัย
ในสภาพการณ์ขณะร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บันทึกพฤติกรรมและคำพูด และการสังเกตแบบ
ไม่มีส่วนร่วมการสัมภาษณ์

3. หลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ผู้วิจัยใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้านความ
คิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นแบบวัดโดยใช้สถานการณ์ที่ให้ในรูปแบบของสถานการณ์
เดียวกันกับหลังใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ และแบบสำรวจความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรม
ทักษะการคิดฯ โดยผู้วิจัยจะทำการสำรวจกับครูหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

ช่วงที่ 3 การวิเคราะห์และปรับชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและปรับการจัดการเรียนรู้ในช่วงที่ 3 โดยเริ่มทำการสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ในระหว่างดำเนินการกิจกรรมตามต้นแบบการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ซึ่งมีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นระยะเวลาตลอดการดำเนินการควบคู่กับการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลจากหลากหลายวิธีการ

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลการทดลองใช้ต้นแบบฯ คือ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลการทดลองใช้ต้นแบบการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ โดยการประเมินด้วยการใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test การจัดกิจกรรมและการใช้ชุดกิจกรรม ประเมินด้วยวิธีการตั้งคำถามเพื่อให้ครูได้ประเมินกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ กับเด็กระดับอนุบาล และการดำเนินการในการจัดการเรียนรู้แต่ละส่วน โดยเก็บข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัย บันทึกการเรียนรู้และการสัมภาษณ์ ทำการประเมินและวิเคราะห์การเรียนรู้และความพึงพอใจ พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการปรับและพัฒนาองค์ความรู้ และกิจกรรมเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและมีการปรับปรุงชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ในระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ กับครูและเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 2 การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นคำถามวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในแต่ละช่วงเวลา นำมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนา และสร้างชุดกิจกรรมทักษะการคิดให้กับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อสรุปย่อยๆ เข้าด้วยกัน และสร้างเป็นบทสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการทำวิจัยตามวิธีการแบบอุปนัย และนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ คือ การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี (ฉบับสมบูรณ์)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

1.2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ โดยการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับเด็กอนุบาล โรงเรียนวัดดอนตาล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ สามารถแสดงผลได้ดังนี้

ครั้งที่ 1 ผู้ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ เป็นรายบุคคล จำนวน 3 คน ซึ่งประกอบด้วยเด็กมีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน (1 : 1 : 1) นำมาหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพ คือ 81.33/83.00 พบว่า ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ เกิดข้อบกพร่องตรงความเข้าใจของเด็กกับอนุบาลกับการมอบหมายของผู้วิจัย และระยะเวลาที่ใช้มีจำกัด

ครั้งที่ 2 ผู้ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ เป็นรายกลุ่มย่อยจำนวน 6 คน ซึ่งประกอบด้วยเด็กมีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน นำมาหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพ คือ 81.50/85.00 พบว่า เด็กสามารถปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย แต่เวลาที่ยังไม่เพียงพอต่อการทำกิจกรรม

ครั้งที่ 3 ผู้ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ เป็นภาคสนาม จำนวน 25 คน ซึ่งประกอบด้วยเด็กมีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน นำมาหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพ คือ 83.00/85.25 พบว่า ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ จึงได้นำไปใช้ในการทดลอง

จากการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเมื่อนำมาทดลอง พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระหว่างเรียน และการทำแบบวัดหลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ของเด็กปฐมวัยจำนวน 30 คน มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของทั้งชุดกิจกรรม คือ E / E มีค่าเท่ากับ 81.86/82.85 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลของการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี

2.1 ผลการวัดความคิดสร้างสรรค์ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ มาเปรียบเทียบกับโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้ค่า t-test ผลการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วของกลุ่มทดลอง สูงกว่าคะแนนทักษะความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ หลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ

2.2 ผลของแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ หลังเข้าร่วมกิจกรรมทักษะการคิดฯ ผู้วิจัยให้ครูทำแบบสอบถามความพึงพอใจมีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ พบว่า จากรายการความพึงพอใจของครูทั้งหมดข้างต้น อยู่ในระดับมาก และจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของครู ในลักษณะปลายเปิดโดยตอบอย่าง

อิสระ พบว่า ครูได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ในด้านการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ คือ อยากให้นำกิจกรรมที่ได้ใช้ความคิดร่วมกันมาเพิ่มเติมมากกว่านี้ และในด้านชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ คือ อยากให้มีชุดกิจกรรมที่ตอบสนองทักษะการคิดของเด็กในด้านอื่น ๆ ร่วมด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมดังจะเห็นได้จากการสรุปผลการศึกษาวิจัยข้างต้นซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นผลเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วได้ดำเนินการตามหลักการในการสร้างชุดกิจกรรมอย่างมีระบบ โดยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากทางแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์เนื้อหากิจกรรม กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการวางแผนการสอน และยังได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหา ตัวชุดกิจกรรม ประโยชน์ที่เด็กปฐมวัยจะได้เรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่องและนำข้อบกพร่องมาปรับแก้ให้ถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยได้ทำการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ก่อนนำไปใช้จริง ยังสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : หน้า 494) ที่ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมในแง่ของผู้ผลิตชุดกิจกรรม คือ การทดสอบหาประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาที่บรรจุในชุดกิจกรรมนั้นมีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ สำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง ดังนั้นก่อนนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

ในส่วนของการกำหนดชุดกิจกรรม ผู้วิจัยใช้การบูรณาการในหน่วยการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งในชุดกิจกรรมเด็กปฐมวัยจะต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยศึกษาจากแผนภาพขั้นตอนในการทำที่ได้ใส่ไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุดด้วยตนเอง ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้ในชุดกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น และเนื่องจากกิจกรรมที่อยู่ในชุดกิจกรรมเป็นแนวของกิจกรรมสร้างสรรค์จึงทำให้บรรยากาศในการใช้ชุดกิจกรรมของเด็กเกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ที่ได้กล่าวถึง การบูรณาการการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับเด็กปฐมวัย ควรยึดตัวเด็กเป็นสำคัญ เน้นเรื่องที่เด็กสนใจ ใกล้ตัวเด็ก ให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรม อาจเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม ความยาก ง่ายของกิจกรรมควรมีปะปนกัน จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560 : หน้า 41)

2. ผลของการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ สำหรับพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดคล่องแคล่วที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษาภาพ ด้านกิจกรรม และมีแนวทางในการให้เด็กทำกิจกรรมโดยการกระตุ้นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีการแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยไม่มีกรอบในเรื่องของความถูกต้องตามหลักเนื้อหาวิชาการ ดังนั้นเด็กปฐมวัยจะรู้สึกกดดัน เกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับบุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : หน้า 110) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม นอกจากนี้สุนทร สันธพานนท์ (2551 : หน้า 21) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่า ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังความเห็นของกันและกัน และเป็นการฝึกความเป็นประชาธิปไตย จากข้างต้นจะเห็นว่าการศึกษาที่เด็กปฐมวัยได้ใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ นั้นทำให้เห็นผลการเรียนรู้ในด้านที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาแล้ว ยังส่งผลให้เกิดการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้เรียนเพื่อต่อยอดไปในอนาคตในศตวรรษที่ 21 ด้วย

นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ มีรูปแบบของการทำกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขแมมณี (2543 : หน้า 17 - 20) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะของการให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองและพึ่งพาตนเองในการแสวงหาคำตอบแล้ว ยังต้องพึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน บุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนด้วย ซึ่งชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่ผู้วิจัยได้คิดขึ้นนั้น เป็นลักษณะของการที่ผู้เรียนจะต้องใช้ชุดกิจกรรมในบางชุดกิจกรรมที่ต้องเรียนและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มกับเพื่อน ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีบทบาทในการทำกิจกรรม ได้แสดงความคิดเห็น โดยมีผู้วิจัยและครูคอยชี้แนะแนวทางในการให้คำแนะนำต่าง ๆ ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น

ในส่วนของความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่ครูได้ประเมินผลนั้น พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากในทุกด้านซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากลักษณะรูปแบบชุดกิจกรรมทักษะการคิดฯ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและด้านความคิดคล่องแคล่วที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการใช้ทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งยังได้ฝึกฝนทักษะทางความคิดด้านเหล่านี้ร่วมด้วยจากการใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้คิดขึ้นดังจะเห็นได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ครูได้ประเมินจากการที่ใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งตัวกิจกรรมทักษะการคิดสร้างสรรค์ในชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ ทันสมัยและเหมาะสมกับวัยของเด็ก และรูปแบบกิจกรรมในชุดกิจกรรม ช่วยให้ผู้เรียนและครูเข้าใจและใช้กระบวนการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเป็นขั้นตอน

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

1. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดให้กับเด็กปฐมวัยที่เป็นในลักษณะของรูปแบบชุดกิจกรรมอื่น ๆ ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้แบบสอนแต่เนื้อหาให้กับผู้เรียน
2. ในสถานศึกษาระดับอื่น ๆ ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดร่วมด้วย เพื่อเป็นการพัฒนาทางความคิดตั้งแต่เริ่มแรก และฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการคิดที่เพิ่มมากขึ้นในระดับชั้นถัดไป

.....

บรรณานุกรม

- กันตวรรณ มีสมสาร และกัญญา ศิลปะกิจยาน. (2561). การพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุค 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 8(1) : 171-178.
- กลิ่น สระทองเนียม. (2561). บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ปูรากฐานเด็กไทยสู่อนาคต. เดลินิวส์ [Online]. แหล่งที่มา : <http://www.dailynews.co.th/Content.do?contentId=50718> [13 ธันวาคม 2561]
- คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580). [Online]. แหล่งที่มา : http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF. [5 ธันวาคม 2561]
- จันทร์จิรา รัตนไพบูลย์. (2549). การพัฒนาชุดกิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชูศักดิ์ ประเสริฐ. (2561). การศึกษาไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน. [Online]. แหล่งที่มา : <http://www.chusak.net/index.php?mo=3&art=42067358> [10 ธันวาคม 2561]
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). เอกสารชุดการสอน สื่อการสอนระดับประถมศึกษา เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัทมศิริ อีรานุรักษ์ จารุชัยนิวัฒน์. (2561). การพัฒนาทักษะการคิดและความเข้าใจประชาธิปไตยสำหรับเด็กปฐมวัย [Online]. แหล่งที่มา : http://www.educathai.com/upload/content/file_1445662463.pdf [10 ธันวาคม 2561]

- ทีศนา แคมมณี. (2543). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- ศศิภา จงรักโชคชัย. (2557). การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ [Online]. แหล่งที่มา: <http://www.taamkru.com.th> [12 ธันวาคม 2561]
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2555). พัฒนาทักษะการคิด...ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2551). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). พิมพ์ครั้งที่ 2. การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรุณี หรดาล. (2555). การศึกษาปฐมวัยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: วิฤติหรือโอกาส. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 5(2): 54-62.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

การเตรียมต้นฉบับ

การเตรียมต้นฉบับบทความ กำหนดให้พิมพ์ด้วยกระดาษ ขนาด A4 พิมพ์หน้าเดียว โดยกำหนดให้เว้นระยะขอบหน้ากระดาษทางด้านซ้าย 3.5 เซนติเมตร ด้านบน ด้านขวา และด้านล่าง 2.5 เซนติเมตร ความยาวของแต่ละบทความจำนวนไม่น้อยกว่า 10 หน้า และไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และเอกสารอ้างอิง) พิมพ์ด้วยอักษร TH SarabunPSK ระบุชื่อเรื่องที่เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งระบุชื่อ – นามสกุล ตำแหน่ง และสถานที่ปฏิบัติงาน/สถาบันการศึกษาของเจ้าของบทความ ทั้งนี้มีรายละเอียดของต้นฉบับบทความในแต่ละประเภท ดังนี้

บทความวิจัย

1. บทความวิจัย ต้องมีองค์ประกอบของบทความ ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยชื่อภาษาไทยให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 22 point ส่วนชื่อภาษาอังกฤษให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 18 point

1.2 ชื่อเจ้าของบทความ (ถ้ามีผู้เขียนร่วม ให้ระบุด้วย) พร้อมระบุตำแหน่งงาน และสถานศึกษา/หน่วยงาน ที่เจ้าของบทความสังกัด พิมพ์ด้วยอักษรตัวปกติ ขนาด 14 point

1.3 บทคัดย่อ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวประมาณ 300 คำ โดยในแต่ละตอนของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต้องมีคำสำคัญ (Keywords) ประมาณ 3 – 5 คำ

1.4 ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย บทนำ (ครอบคลุมความสำคัญ และที่มาของปัญหาการวิจัย) วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/ทดลอง วิธีดำเนินการวิจัย/ทดลอง) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

1.5 เอกสารอ้างอิง ให้รวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่เจ้าของบทความใช้อ้างอิงที่ปรากฏเฉพาะในบทความเท่านั้น มาจัดเรียงรายการตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่งในรูปแบบของบรรณานุกรม

2. การอ้างอิงในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา ให้ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA style

3. ในส่วนที่เป็นหัวข้อใหญ่ ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 18 point และหัวข้อย่อย ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 16 point และในส่วนที่เป็นเนื้อหา ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวปกติ ขนาด 16 point

4. หากผู้ส่งบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบการพิมพ์ที่ได้กำหนดขึ้นข้อหนึ่งข้อใด กองบรรณาธิการจะไม่รับพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสาร ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

บทความวิชาการ

1. บทความวิชาการ ต้องมีองค์ประกอบของบทความ ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้
 - 1.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยชื่อภาษาไทยให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 22 point ส่วนชื่อภาษาอังกฤษให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 18 point
 - 1.2 ชื่อเจ้าของบทความ (ถ้ามีผู้เขียนร่วม ให้ระบุด้วย) พร้อมระบุตำแหน่งงาน และสถานศึกษา/หน่วยงาน ที่เจ้าของบทความสังกัด พิมพ์ด้วยอักษรตัวปกติ ขนาด 14 point
 - 1.3 บทคัดย่อ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวประมาณ 300 คำ โดยในแต่ละตอนของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต้องมีคำสำคัญ (Keywords) ประมาณ 3 – 5 คำ
 - 1.4 ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย บทนำ ประเด็นการนำเสนอ และบทสรุป
 - 1.5 เอกสารอ้างอิง ให้รวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่เจ้าของบทความใช้อ้างอิงที่ปรากฏเฉพาะในบทความเท่านั้น มาจัดเรียงรายการตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่งในรูปแบบของบรรณานุกรม
2. การอ้างอิงในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา ให้ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA style
3. ในส่วนที่เป็นหัวข้อใหญ่ ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 18 point และหัวข้อย่อยให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนา ขนาด 16 point และในส่วนที่เป็นเนื้อหา ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวปกติ ขนาด 16 point
4. หากผู้ส่งบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบการพิมพ์ที่ได้กำหนดขึ้นข้อหนึ่งข้อใด กองบรรณาธิการจะไม่รับพิจารณาผลงานตีพิมพ์ในวารสาร ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

การส่งต้นฉบับบทความ

- ขั้นตอนการส่งต้นฉบับบทความ เจ้าของบทความจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
1. เขียนรายละเอียดการขอส่งต้นฉบับบทความในแบบฟอร์มนำส่ง (ว01) ซึ่งสามารถติดต่อขอรับด้วยตนเองได้ที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี หรือสามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ที่ www.grad.rbru.ac.th
 2. ตรวจสอบความถูกต้องและความเรียบร้อยของต้นฉบับบทความ จากนั้นส่งต้นฉบับบทความที่พิมพ์ออกมาเป็นเอกสาร จำนวน 1 ฉบับ และที่บันทึกเป็นไฟล์ Word ลงในแผ่น CD จำนวน 1 แผ่น พร้อมทั้งแบบฟอร์มนำส่ง (ว01) จำนวน 1 ฉบับ มายังงานวารสาร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เลขที่ 41 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000 วงเล็บมุมซองว่า “ส่งต้นฉบับบทความ” โดยยึดถือวันประทับตราไปรษณีย์เป็นสำคัญ ในกรณีที่ส่งผ่านระบบออนไลน์ให้บันทึกเป็นไฟล์ Word และไฟล์ PDF พร้อมทั้งแนบแบบฟอร์มนำส่ง (ว01) และส่งมาที่ www.journal.grad.rbru.ac.th

รูปแบบการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

1. การอ้างอิงในเนื้อหา

1.1 การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ

รูปแบบ	ตัวอย่าง
1. ชื่อผู้แต่ง/(ปีที่พิมพ์)	1. นาวา วารี (2555)
2. ชื่อผู้แต่ง/(ปีที่พิมพ์/เลขหน้า)	2. วนา ราตรี (2555, น. 16)

1.2 การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ

รูปแบบ	ตัวอย่าง
1. (ชื่อผู้แต่ง/ปีที่พิมพ์)	1. (ช่อฟ้า ไบระกา, 2560)
2. (ชื่อผู้แต่ง/ปีที่พิมพ์/เลขหน้า)	2. (รจนา พาลี, 2555, น. 23 - 24)

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2. การลงรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรม

2.1 ประเภทหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน/คำสอน

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.// (ครั้งที่พิมพ์).//เมืองที่พิมพ์:ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์. ตัวอย่าง ช่อฟ้า ไบระกา. (2545). หลักการเขียน. กรุงเทพฯ: สมบูรณ์บุ๊คส์. เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2553). เอกสารคำสอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด. เชียงราย: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. บวรศักดิ์ อวรรณโณ. (2545). กฎหมายมหาชน เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิญญูชน. กิตติ ทองลงยา. (2542). นก. ใน สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 3) (น. 68-113). กรุงเทพฯ: โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. Magee, J. & Kramer, J. (2006). Concurrency state models & java programs. West Sussex,UK: John Wiley.
--

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.2 ประเภทบทความในเอกสารประกอบการสัมมนา/การประชุมทางวิชาการ

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนบทความ.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// (หมายเลขหน้าบทความ).// หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
จัดการประชุมหรือสัมมนา.

ตัวอย่าง

เด่นชัย เจริญบุญญาฤทธิ. (2547). มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ข้าวหอมมะลิไทย.

เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ข้างของกลุ่มเกษตรกร จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ณ ห้องเพทาย โรงแรมแกรนด์รอยัล พลาซ่า อำเภอมะเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. สำนักงาน
อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา.

งามชื่น คงเสรี. (2537). ศักยภาพพันธุ์ข้าวไทยสู่การแปรรูป. การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ครั้งที่ 32 สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ศักยภาพข้าวไทยทิศทางการใหม่สู่อุตสาหกรรม. (น. 5 – 17).
คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Fitzroy, Felix R. and Kraft, Kornelius. (1991). Firm Size, Growth and Innovation: Some Evidence
From West Germany. In *Innovation and Technological Change: An International
Comparizon*. Zottan J. Aes and David B. Audretsh, eds. New York: Harester Wheatsheaf.
p. 152 – 159.

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.3 ประเภทบทความในวารสาร

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียน.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ปีที่/ฉบับที่/เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ทิพย์สุดา ตั้งตระกูล. (2558). ภาษาของดอกไม้. *แม่โจ้ปริทัศน์*, 16 (5), 5-12.

วิโรจน์ เรื่องประเทืองสุข ชัยวัฒน์ กันหารี และเพชร รักถนอม. (2561). อุปกรณ์แยกฝุ่นไซโคลนสำหรับ
การศึกษาในห้องปฏิบัติการ. *บัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี*, 1 (1), 85-98.

Lauden, K. C., Travel, C. G., & Anderson, J. (1998). Appropriate information technology.
The Electronic Libraries, 13 (6), 25-39.

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.4 ประเภทสารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์ หรือ ผลิต./วัน/เดือน).//ชื่อเรื่อง.//รายละเอียดทางการพิมพ์ (ถ้ามี).//เข้าถึงได้จาก:/
////////แหล่งสารสนเทศ.//วันที่ค้นข้อมูล:วัน/เดือน/ปี).

ตัวอย่าง

รจนา ประสานพานิช. (2544). เทคนิคการค้นคืนสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์. เข้าถึงได้จาก: http://bucc4.buu.ac.th/Bachelor/lesson4_web44.pdf (วันที่ค้นข้อมูล: 11 มิถุนายน 2544).

การควบคุมน้ำหนักรด้วยผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ. (2542). เข้าถึงได้จาก: <http://www.geocictes.com/Hotsprings/Sauna/7666> (วันที่ค้นข้อมูล: 24 เมษายน 2542).

Designing your site for WEBTV. (1999, March 10). *Web Site Journal*, 2 (10). Available:
E-mail: register@support.atweb.com (Access date: March 28, 1999).

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.5 ประเภทรายงานการวิจัย และเอกสารที่เสนอต่อหน่วยงานต่าง ๆ

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียน.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อเรื่อง.//รายงานผลการวิจัย.//สถานที่พิมพ์:ผู้รับผิดชอบการพิมพ์.

ตัวอย่าง

พินิจ ทิพย์มณี. (2553). การวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตายของประเทศไทย (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Chitnomrath, T. (2011). A study of factors regarding firm characteristics that affect financing Decisions of public companies listed on the stock exchange of Thailand (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University.

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.6 ประเภทวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ และสารนิพนธ์

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียน.// (ปีที่พิมพ์).//ชื่อวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์.//ระดับวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ สารนิพนธ์, /
/////ชื่อสาขา, คณะ, /ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

ศิริพร พรหมนา. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ประชา คิตติ. (2560). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

Thawilwadee Bureekul. (1998). Major Factors Affecting Industrial Hazardous waste Policy Implementation in Central Thailand. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

2.7 ประเภทราชกิจจานุเบกษา

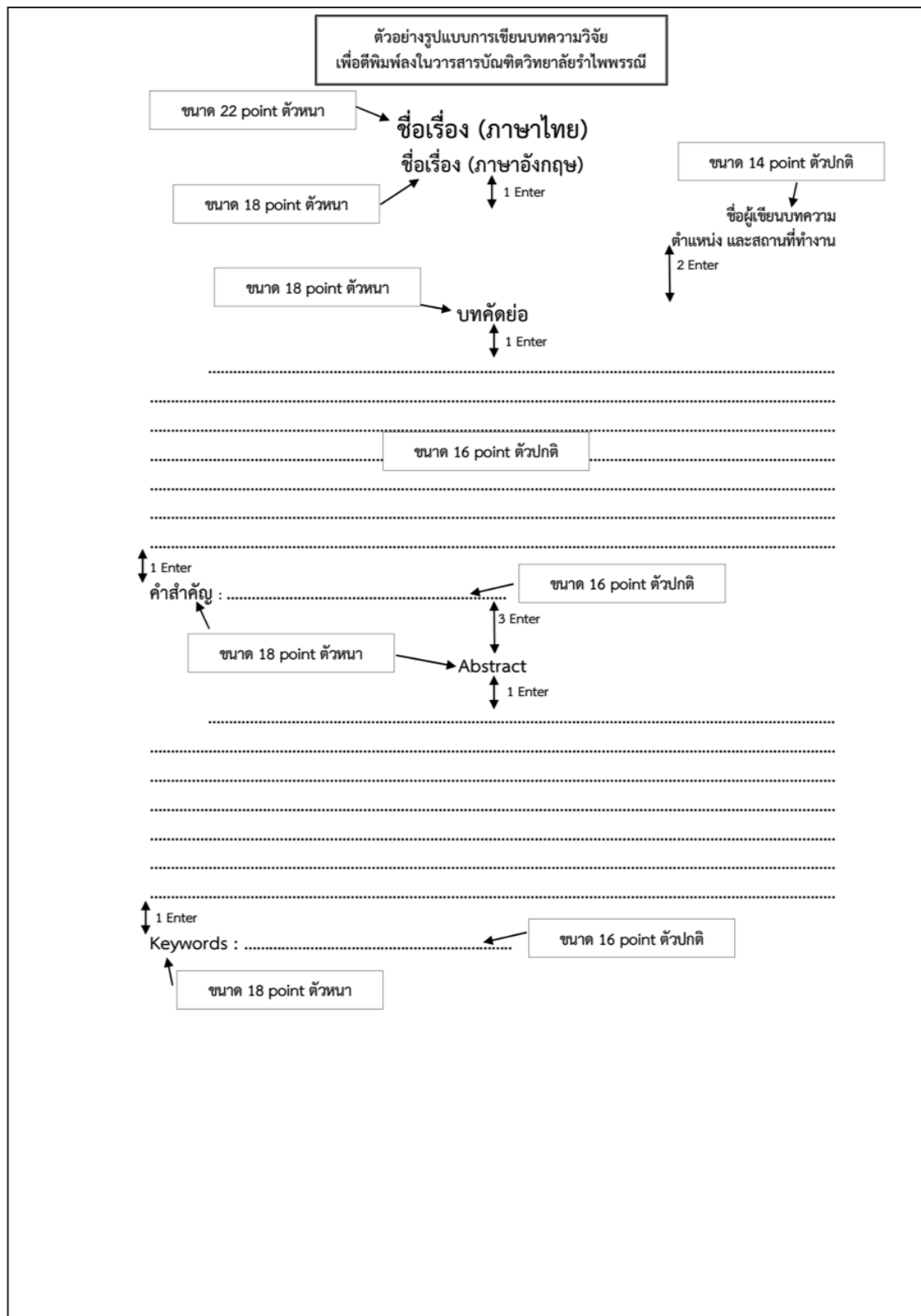
รูปแบบ

ชื่อกฎหมาย/(ปี, วัน/เดือน).ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม/ตอนที่//หน้าที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พุทธศักราช 2533 (2533, 29 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 107 ตอนที่ 131. หน้า 1-20.

หมายเหตุ เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ (เคาะ)

ขนาด 18 point ตัวหนา

บทนำ

ขนาด 16 point ตัวปกติ

1 Enter

ขนาด 18 point ตัวหนา

วัตถุประสงค์การวิจัย

ขนาด 16 point ตัวปกติ

1 Enter

ขนาด 18 point ตัวหนา

แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิด

ขนาด 16 point ตัวปกติ

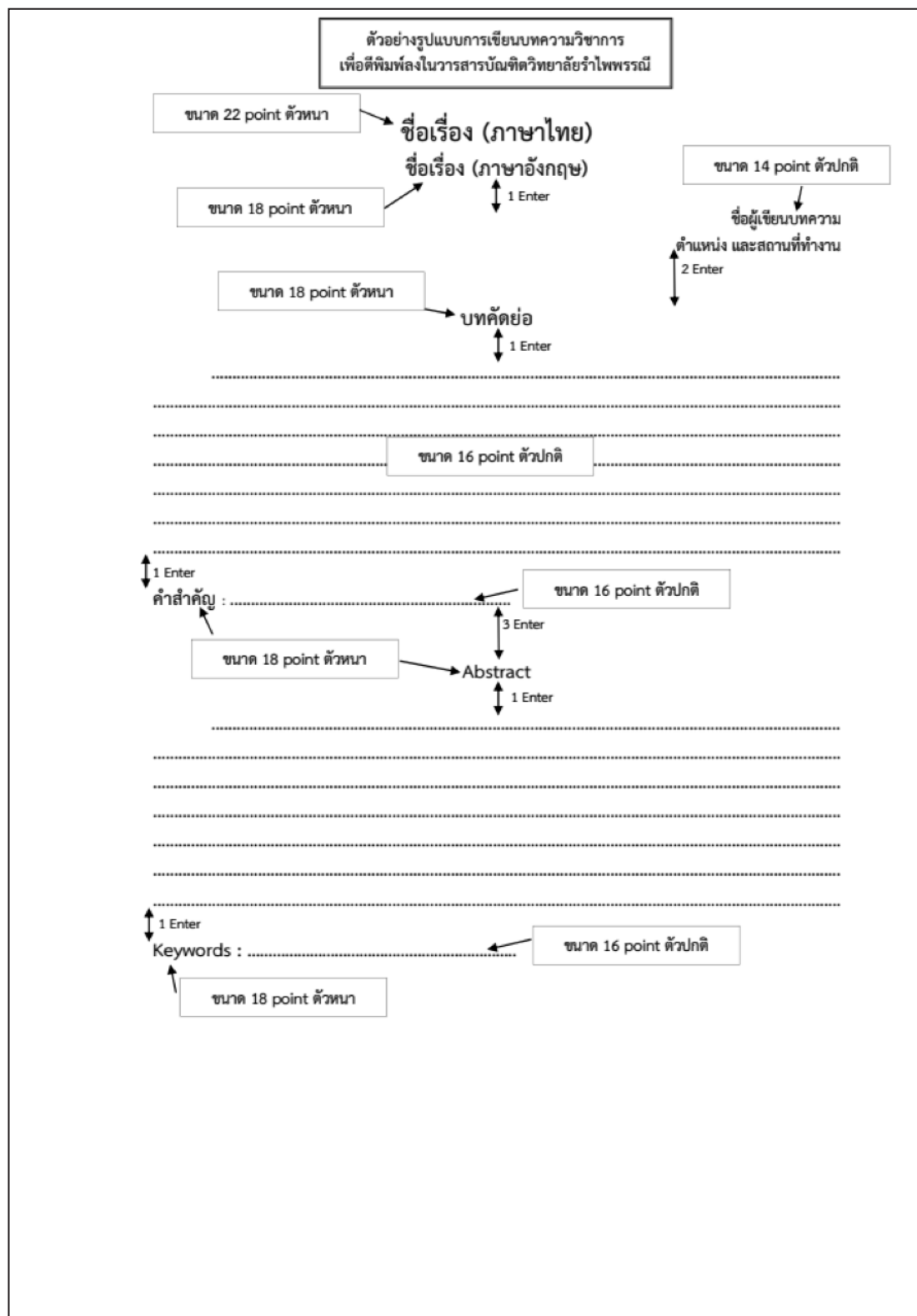
1 Enter

ขนาด 18 point ตัวหนา

วิธีดำเนินการวิจัย

ขนาด 16 point ตัวปกติ

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563)

ขนาด 18 point ตัวหนา

บทนำ

ขนาด 16 point ตัวปกติ

1 Enter

หัวข้อเรื่อง/ประเด็นการนำเสนอ

ขนาด 18 point ตัวหนา

ขนาด 16 point ตัวปกติ

1 Enter

หัวข้อเรื่อง/ประเด็นการนำเสนอ

ขนาด 18 point ตัวหนา

ขนาด 16 point ตัวปกติ

1 Enter

บทสรุป

ขนาด 18 point ตัวหนา

ขนาด 16 point ตัวปกติ

เอกสารอ้างอิง

ขนาด 18 point คัวหนา

1 Enter

ขนาด 16 point
ตามรูปแบบของการลงบรรณานุกรม

กองบรรณาธิการวารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
41 หมู่ที่ 5 ถนนรักศักดิ์มงคล ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง
จังหวัดจันทบุรี 22000 โทร 081 374 3100